Комуністычная партыя (бальшэвікоў) Беларусі

Пролетары ўсіх краін, злучайцеся!

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 297 (5671) | 28 снежня 1936 г., панядзелак | ЦАНА 10 КАП.

У адпаведнасці з інтарэсамі працоўных і ў мэтах умацавання соцыялістычнага ладу грамадзянам СССР гарантуецца законам:
а) свабода слова,
б) свабода друку,
в) свабода сходаў і мітынгаў,
г) свабода вулічных шэсцяў і дэманстрацый.
Гэтыя правы грамадзян забяспечваюцца прадастаўленнем працоўным і іх арганізацыям друкарняў, запасаў паперы, грамадскіх будынкаў, вуліц, сродкаў сувязі і іншых матэрыяльных умоў, неабходных для іх ажыццяўлення.
(З Канстытуцыі Саюза ССР)

УПЭЎНЕНАСЦЬ, СТАБІЛЬНАСЦЬ, ЯСНАСЦЬ

Таварыш Сталін у сваім дакладзе на Надзвычайным VIII З'ездзе Советаў сказаў:

«У СССР ёсць людзі, якія гатовы з вялікай ахвотай і нястомна перакройваць краі і вобласці, уносячы гэтым блытаніну і няўпэўненасць у рабоце. Праект Канстытуцыі стварае для гэтых людзей вузду. І гэта вельмі добра, бо тут, як і ва многім іншым, патрабуецца ў нас атмасфера ўпэўненасці, патрабуецца стабільнасць, яснасць».

Атмасферу ўпэўненасці, стабільнасці, яснасці, — вось, што дае Сталінская Канстытуцыя грамадзянам СССР.

У капіталістычных краінах рабочы і селянін не ўпэўнены ў заўтрашнім дні. Ва ўсякі момант капіталіст можа выкінуць рабочага з фабрыкі, ліхвяр распрадаць маемасць селяніна, сагнаць яго з зямлі. Такое-ж самае становішча ў рабочага і селяніна дома. Тут іх чакаюць домаўласнікі, фашысцкія малойчыкі і паліцыя. Без усякага суда і следства паліцыя і фашысцкія арганізацыі забіраюць жыхароў з кватэры ў турму, у лагер і т. д. Кожны дзень тысячы сем'яў рабочых праганяюць з кватэр, пазбаўляюць іх жылля.

У СССР ліквідавана беспрацоўе, знішчаны карэнні паўперызма ў вёсцы. Сталінская Канстытуцыя гарантуе кожнаму грамадзяніну СССР работу, права працаваць. З юных гадоў да канца жыцця чалавек ахоўваецца, аб ім клапоціцца соцыялістычная дзяржава рабочых і сялян.

Дзіцячыя дамы, яслі, пляцоўкі для гульняў — грамадзяніну СССР,—гаворыць Сталінская Канстытуцыя, сустракаючы нараджэнне дзяцей.

Школы—пачатковыя і сярэднія, пяці-, сямі- і дзесяцікласныя з гарачымі снеданнямі, з добрымі падручнікамі—грамадзяніну СССР, — гаворыць Сталінская Канстытуцыя, калі дзіцяці стала 8 год.

Работу, якая дае перспектыву, права быць у грамадскіх арганізацыях, прымаць удзел ва ўсім жыцці краіны, будаваць яе, кіраваць дзяржавай, — гаворыць Сталінская Канстытуцыя, сустракаючы пераход хлопчыкаў і дзяўчынак у поўнагадовы ўзрост.

Права на забеспячэнне ў старасці—гаворыць Сталінская Канстытуцыя, калі чалавек дасягае старэчага ўзросту.

Грамадзяніну СССР Сталінская Канстытуцыя забяспечвае жыццё ўпэўненае, жыццё поўнае шчасця. Ніхто грамадзяніна СССР не мае права арыштаваць без рашэння суда або ўказання пракуратуры, бо новая Канстытуцыя забяспечвае недатыкальнасць асобы. Ніхто грамадзяніна СССР не можа падвергнуць арышту на кватэры без дазволу пракуратуры або суда, бо Сталінская Канстытуцыя забяспечвае яму недатыкальнасць жылля. Ніхто, калі няма на тое ўказанняў суда ці пракуратуры, не можа раскрыць перапіску грамадзяніна СССР, бо, па Сталінскай Канстытуцыі, дзяржава павінна ахоўваць тайну перапіскі.

Нарэшце, грамадзяніну СССР, у інтарэсах абароны радзімы і ўмацавання яе магутнасці, прадастаўляецца свабода слова, друку, сходаў і дэманстрацый.

Упэўненасць, стабільнасць, яснасць! Вось якое жыццё дае Канстытуцыя грамадзянам СССР. І гэта не толькі справа будучага. У новай Канстытуцыі запісана тое, што заваявана.

Аднак, адсюль няправільна было-б рабіць вывад, што з прыняццем Канстытуцыі нічога не змянілася, што можна працаваць цяпер так, як працавалі раней. Работа многіх і многіх устаноў ужо раней не адпавядала ўзроўню патрабаванняў народнай гаспадаркі. Тым больш яна перастала адпавядаць гэтым патрабаванням зараз.

Па Сталінскай Канстытуцыі законы цяпер можа выдаваць толькі Вярхоўны Совет. Усе астатнія органы могуць выдаваць толькі ўказы ў растлумачэнне і развіццё законаў. Гэта стварае стабільнасць. Па новай Канстытуцыі мясцовыя законы з'яўляюцца несапраўднымі, калі яны пярэчаць саюзнаму законадаўству. Для райвыканкомаў, горсоветаў у гэтым указанні дан сігнал к таму, каб яны прывялі ўсю сваю законадаўчую работу ў парадак. Асабліва грунтоўна трэба прагледзець законадаўства выканкомаў у галіне фінансаў.

Яшчэ і яшчэ раз прыходзіцца напомніць органам пракуратуры БССР, што іх прамы абавязак сачыць за рэволюцыйнай законнасцю. Яны зараз павінны дзейнічаць больш актыўна, чым калі-б там ні было. Скаргі працоўных, сігналы актывістаў павінны неадкладна разбірацца. Пара спыніць сваволле, якое наглядаецца там-сям сярод кіруючых работнікаў раёнаў, якія думаюць, што законы саюзнага ўрада існуюць не для іх, што нават Канстытуцыю яны могуць не праводзіць у жыццё.

Асабліва сур'ёзна павінны падумаць аб сваёй рабоце совецкія ўстановы. Прама трэба сказаць, што ў гэтай галіне руху яшчэ амаль не адчуваецца, хоць усім вядома, што многія працоўныя яшчэ не могуць папасці на прыём да кіраўніка ўстановы. Апошні то засядае, то ў камандыроўцы, то вельмі «заняты», ці проста «не прымае», і ў выніку ён з'яўляецца недаступным для радавых наведвальнікаў. Паперы ў канцылярыях валяюцца месяцамі без адказу. Кантролю за праходжаннем папер няма. Праверка выканання яшчэ толькі пачынаецца. Совецкі апарат павінен працаваць чотка, як гадзіннік, справаводства ў совецкім апараце трэба наладзіць як належыць.

Таварыш Сталін вучыць нас цярпліва растлумачваць працоўным незразумелыя для іх пытанні, не шкадуючы на гэту справу ні часу, ні намаганняў, глыбока ўваходзячы ў сутнасць пытання. Не ўсюды яшчэ гэта сталінскае ўказанне выконваецца на справе. Нямала яшчэ ёсць фактаў праяўлення голага адміністравання. Некаторыя людзі хворыя на адміністрацыйны зуд і зараз яшчэ прабуюць кіраваць пры дапамозе голага загаду і вокрыку. Не выйдзе далей так справа. Такіх абюракрачыўшыхся работнікаў рана ці позна выкрые пролетарская грамадскасць і даб'ецца зняцця іх з адказных пасад. Сярод працоўных мас будзе папулярны і аўтарытэтны толькі той совецкі работнік, які ўсёй сваёй работай, усёй сваёй дзейнасцю на справе будзе ажыццяўляць усё тое, што запісана ў Сталінскай Канстытуцыі.

Задача кожнай дзяржаўнай установы, кожнай грамадскай арганізацыі, кожнага совецкага работніка — перабудаваць сваю работу ў адпаведнасці з патрабаваннямі, якія высоўвае новая, Сталінская Канстытуцыя.

Комуністы Беларусі павінны ведаць, што ў першую чаргу яны, як прадстаўнікі перадавога атрада працоўных, адказваюць за выкананне Канстытуцыі. Значыцца, комуністы ў першую чаргу павінны ўключыцца ў барацьбу за ўздым работы на новы ўзровень.

Краіна напярэдадні 1937 года. Гэта будзе першы год работы па ажыццяўленню Сталінскай Канстытуцыі, прынятай VIII З'ездам Советаў. З гэтага дня гэтага года трэба працаваць чотка, у роўных тэмпах. З першага дня 1937 года трэба працаваць так, каб безумоўна выканаць план вытворчасці, гандлю і сельскагаспадарчых работ.

Працаваць чотка, выконваць законы дакладна — вось патрабаванні новай Канстытуцыі. Выканаўшы гэтыя патрабаванні, мы забяспечым кожнаму грамадзяніну БССР упэўненасць, яснасць і стабільнасць, якія дае яму Канстытуцыя.

АБ ТЭРМІНЕ СКЛІКАННЯ І ПАРАДКУ ДНЯ ТРЭЦЯЙ СЕСІІ ЦВК САЮЗА ССР VII СКЛІКАННЯ

ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ЦЭНТРАЛЬНАГА ВЫКАНАЎЧАГА КАМІТЭТА САЮЗА ССР

Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР **пастанаўляе:**

1. Склікаць трэцюю сесію ЦВК Саюза ССР VII склікання 11 студзеня 1937 года ў г. Маскве.

2. Зацвердзіць наступны парадак дня сесіі:

1. а). Дзяржаўны бюджэт Саюза ССР на 1937 год.

б). Справаздача аб выкананні дзяржаўнага бюджэта Саюза ССР за 1935 год.

Дакладчык тав. **Грынько Г. Ф.**

Судаклад бюджэтнай камісіі ЦВК Саюза ССР па дзяржаўнаму бюджэту Саюза ССР на 1937 год і па справаздачы аб выкананні дзяржаўнага бюджэта Саюза ССР за 1935 год.

Дакладчык тав. **Чуцкаеў С. Е.**

II. Зацвярджэнне пастаноў, прынятых паміж сесіямі і падлягаючых зацвярджэнню сесіі ЦВК СССР.

Дакладчык тав. **Акулаў І. А.**

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР М. КАЛІНІН.
Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР І. АКУЛАЎ.

Масква, Крэмль.
26 снежня 1936 г.

Прыцягненне да адказнасці за парушэнне пастановы Соўнаркома СССР аб перапісу насельніцтва

Начальнік Цэнтральнага кіраўніцтва народна-гаспадарчага ўліку Дзяржплана СССР тав. Краваль звярнуўся к пракурору Саюза ССР тав. Вышынскаму з просьбай прыцягнуць да адказнасці кіраўніка трэстам «Сталінвугаль» тав. Хачатур'янца і дырэктара Сталінскага металургічнага камбіната тав. Бутэнка за выданне загадаў, забараняючых аслабаняць работнікаў кіруемых імі прадпрыемстваў для ўдзелу ў правядзенні перапісу насельніцтва, што ўносіць дэзарганізацыю ў работу па перапісу і з'яўляецца прамым парушэннем пастановы СНК СССР ад 28 красавіка 1936 года «Аб усесаюзным перапісу насельніцтва 1937 г.».

Тав. Краваль паставіў таксама пытанне аб прыцягненні да адказнасці начальніка аддзела школ Турксіба тав. Гусманава, які забараніў прыцягваць для ўдзелу ў перапісу вучняў старэйшых класаў школ дарогі, не гледзячы на тое, што яны ўжо зацверджаны і праінструктаваны.

Пракурор Саюза ССР тав. Вышынскі зрабіў распараджэнне аб тэрміновым расследаванні ўказаных вышэй парушэнняў закона і прыцягнення вінoўных да адказнасці. (БЕЛТА).

З НОВАЙ ЭНЕРГІЯЙ ЗА ВЯЛІКУЮ ТВОРЧУЮ РАБОТУ!

Дэлегаткі Усесаюзнай нарады жонак камандзіраў варочаюцца ў свае часці

СУСТРЭЧА НА ВАКЗАЛЕ

Учора раніцой хуткім поездам вярнулася ў Менск група дэлегатак Усесаюзнай нарады жонак каманднага і начальніцкага складу РСЧА. Іх звароту чакалі з нецярплівасцю. Да прыбыцця поезда з Масквы на пероне вакзала сабраліся жонкі каманднага складу часцей гарнізона, камандзіры, палітработнікі, работніцы і рабочыя фабрык і заводаў.

Дэлегаткам была наладжана ўрачыстая сустрэча.

Апладысментамі было спаткана выступленне дэлегаткі тав. Паповай. Тав. Папова расказала аб незабыўных днях, праведзеных у Крэмлі, аб сустрэчах з лепшым другам совецкіх жанчын вялікім Сталіным, яго бліжэйшым саратнікам, жалезным наркомам абароны тав. Варашылавым і іншымі кіраўнікамі партыі і ўрада.

— Немагчыма перадаць тыя пачуцці, тое хваляванне і радасць, якія перажылі 3.000 дэлегатак нарады, калі ў прэзідыуме з'явіўся наш родны бацька і друг таварыш Сталін. Мы яго закідалі кветкамі. З усіх канцоў залы несліся прывітанні ў гонар правадыра. Таварыш Сталін усміхаўся, апладзіраваў нам, выклікаючы ўсё новы, нарастаючы прыліў авацый.

— Калі з'явіўся таварыш Сталін, — прадаўжае тав. Папова,—зала агаласілася песнямі аб шчаслівым пакаленні соцыялізма, аб радасным жыцці на совецкай зямлі, аб нашых цудоўных днях. Тая ўвага, якую аказалі нам таварыш Сталін, тав. Варашылаў, кіраўнікі партыі і ўрада, абавязвае нас у многа раз палепшыць работу. Нашым совецкім жанчынам ёсць што абараняць. У момант, калі фашысцкія падпальшчыкі вайны спрабуюць пасягнуць на совецкія рубяжы, нашы жанчыны пакажуць, што яны добра разумеюць абавязкі совецкага грамадзяніна, першым з якіх з'яўляецца абарона вялікай і квітнеючай радзімы, асветленай сонцам Сталінскай Канстытуцыі.

Дэлегатак віталі жонка палітрука тав. Доктарава, стаханаўка-ордэнаноска швейнай фабрыкі «Кастрычнік» тав. Кісель і начальнік палітаддзела Н-скай дывізіі тав. Зарын.

Пасля мітынгу дэлегаткі раз'ехаліся па часцях, каб расказаць жонкам каманднага і начальніцкага складу і байцам аб выніках гэтай гістарычнай нарады ў Крэмлі.

М. КІН

Учора ў Менск вярнулася дэлегацыя жонак камандзіраў БВА—удзельніц Усесаюзнай нарады. НА ЗДЫМКУ: дэлегацыя на менскім вакзале.

Фото Л. Мазелева.

МЫ БАЧЫЛІ ВЯЛІКАГА СТАЛІНА

РАСКАЗ ДЭЛЕГАТКІ ЎСЕСАЮЗНАЙ НАРАДЫ ЖОНАК КАМАНДЗІРАЎ РСЧА АНТАНІНЫ НІКАЛАЕЎНЫ СЫРАМЯТНІКАВАЙ

Чатыры шчаслівыя лікуючыя дні, пражытыя мной на нарадзе, праляцелі як лёгкі, радасны сон. Іх не забыць на ўсё жыццё.

Сталіна... Вялікага Сталіна мы ўбачылі ў першы дзень нарады. Ён нечакана з'явіўся ў прэзідыуме. Мы ўсе паўскаквалі з месц... Загрымелі апладысменты, суцэльнае, ні на мінуту незмаўкаемае «Ўра» патрасала зводы Крэмлёўскага палаца.

Ён сядзеў усе дні нарады з намі. У апошні дзень нарады з раніцы таварыш Сталін на пасяджэнне не прышоў. Мы думалі, што больш яго не ўбачым. Аднак вечарам фігура Сталіна зноў з'явілася ў прэзідыуме. І, як у першы дзень, мы яму наладзілі незвычайна бурную авацыю. Мы глядзелі на Сталіна і не верылі свайму шчасцю.

Сталін вельмі любіць дзяцей, а яны адказваюць яму ўзаемнасцю. Калі нас прышлі вітаць піонеры, ён працягнуў свае рукі праз стол і ўзяў маленькую дзяўчынку за рукі, уцягнуў яе на стол. Ён абнімаў дзяцей, і тыя да яго прыціскаліся, як да роднага, горача любімага бацькі. Хіба гэта забудзецца калі-небудзь!

Жонкі інжынерна-тэхнічных работнікаў таксама віталі нас. Адна з іх захапела паціснуць руку таварышу Сталіну. І калі яго мужная рука працягнулася да яе, некалькі дзесяткаў рук астатніх жанчын гэтай дэлегацыі прагна пацягнуліся да правадыра.

ЖОНКА КАМАНДЗІРА

Хуткі поезд падкаціў да вакзала сталіцы. З вагона ў ліку іншых дэлегатак Усесаюзнай нарады жонак камандзіраў Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі вышла Анастасія Аляксееўна Папова.

Сустракаючыя кінуліся на платформу да вагонаў, акружылі дэлегатак. Халодная марозная раніца, але гарачыя абдымкі і пацалункі. Колькі прыяцельскіх усмешак! Хочацца усім ім сказаць, якую вялікую радасць прывезла яна з Масквы. Мыслі, пачуцці гарачай хваляй саграюць яе, і вось усе слухаюць яе гучны голас.

— Майму шчасцю, маёй радасці няма меж. Я бачыла нашага роднага правадыра таварыша Сталіна.

Словы гэтыя ідуць ад усяго сэрца патрыёткі соцыялістычнай радзімы. З любоўю яна расказвае аб Варашылаве, аб кіраўніках партыі і ўрада, аб усесаюзнай нарадзе жонак камандзіраў Чырвонай Арміі.

Калі сустракаючыя пакінулі перон і разышліся ў розныя бакі горада, Анастасія Аляксееўна ўвайшла ў пакой адпачынку вакзала.

Мімаволі гутарка заходзіць аб асабістым жыцці. Анастасія Аляксееўна Папова — былая выхаванка дзіцячага дома, работніца тэкстыльнай фабрыкі—цяпер па прафесіі настаўніца. Як баявая падруга, жонка камандзіра Чырвонай Арміі, яна робіць усё, што можа, каб сваім удзелам мацаваць абарону Совецкага Саюза.

Едучы цяпер дадому, яна думае, як выканалі яе вучні зададзеныя ўрокі і аб той вялікай рабоце, якая яе чакае.

— Работы непачаты край, — гаворыць тав. Папова. — Нам, жанчынам, жонкам камандзіраў ёсць да чаго прыкласці свае рукі. Усё, што я бачыла і чула ў Крэмлі, натхняе мяне на новую, яшчэ больш энергічную работу. Перш за ўсё я павінна падрабязна расказаць аб нашай нарадзе камандзірам нашай часці, іх жонкам, байцам. Абавязкова паеду ў падшэфны калгас. Усім раскажу аб нашым любімым правадыру таварышу Сталіне. Я-ж бачыла яго так блізка! Вось глядзіце.

Анастасія Аляксееўна вымае газету «Красная звезда» і паказвае фатаграфію, на якой таварыш Сталін і яго саратнікі тт. Молатаў, Варашылаў, Будзённы і Гамарнік зазняты з дэлегаткамі ўсесаюзнай нарады. У самым версе ў цэнтры радасны твар Анастасіі Аляксееўны. Твар баявой падругі камандзіра Чырвонай Арміі, перадавой жанчыны нашай соцыялістычнай радзімы.

— Зараз прыеду і абавязкова здам усе нормы на варашылаўскага стралка другой ступені. Шмат нам трэба працаваць для ўмацавання абароны краіны.

— Няхай толькі паспрабуюць ворагі напасці на нашу цудоўную радзіму, — заключае т. Папова: — нашкадуюць!

Н. ГАСМАН.

ПРЫЕМ тав. К. Е. ВАРАШЫЛАВЫМ

УДЗЕЛЬНІЦ УСЕСАЮЗНАЙ НАРАДЫ ЖОНАК КАМАНДНАГА І НАЧАЛЬНІЦКАГА СКЛАДУ РСЧА

26 снежня ў чырвонасцяжнай зале Цэнтральнага дома Чырвонай Арміі адбыўся прыём народным камісарам абароны СССР маршалам Совецкага Саюза тав. К. Е. Варашылавым удзельніц усесаюзнай нарады жонак каманднага і начальніцкага складу Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

500 лепшых, перадавых актывістак жаночага руху ў Чырвонай Арміі—удзельніц усесаюзнай нарады—сабраліся ў ЦДЧА для таго, каб яшчэ раз сустрэцца з любімым наркомам, яшчэ раз пагутарыць з ім.

Жонкі камандзіраў поўны ўражанняў аб незабыўных днях, праведзеных у Вялікім Крэмлёўскім палацы, аб сваіх сустрэчах з мудрым правадыром, з лепшым другам совецкай жанчыны, з таварышом Сталіным.

Яны адчуваюць небывалы прыліў сіл і энергіі. Яны раяцца адна з другой аб будучай рабоце, аб сваіх планах. Яны гараць імкненнем хутчэй акунуцца ў работу, каб устокрац апраўдаць той гонар, той прыём, якія аказалі ім партыя і ўрад.

Каля пярэдніх сталоў асабліва ажыўленне. Тут сядзяць лепшыя з лепшых, удастоеныя высокай узнагароды — ордэнаносныя актывісткі. Падругі наперабой віншуюць іх, паціскаюць рукі, цалуюць.

Роўна ў 11 гадзін раніцы ў зале паяўляецца народны камісар абароны СССР К. Е. **Варашылаў** у суправаджэнні армейскага камісара першага ранга тав. **Гамарніка,** маршалаў Совецкага Саюза таварышоў **Тухачэўскага, Егорава, Блюхера.**

Узрыў захаплення патрасае залу. Усе ўстаюць. З канца ў канец нясецца бясконцы плеск авацый, і доўга не сціхае бура прывітальных воклічаў у гонар вялікага Сталіна і яго слаўнага саратніка К. Е. Варашылава.

Тав. Варашылаў звяртаецца да прысутных з прывітальнымі словамі.

— Таварышы! — гаворыць нарком, — вы раз'язджаецеся па дамах. Мы, напэўна, сустрэнемся не скора, хоць будзем старацца пабачыцца хутчэй. Паміма ордэнаў, якія атрымліваюць ад урада лепшыя з вас, прынята рашэнне ўзнагародзіць ад наркамата абароны прысутных тут актывістак скромнымі падарункамі, у надзеі, што вы сваёй работай заслужыце ў будучым яшчэ большага.

Удзельніцы прыёму пакрываюць гэтыя словы наркома бурнымі апладысментамі.

Далей тав. Варашылаў гаворыць аб рабоце сярод жанчын і аб цяжкасцях, якія ў ёй сустракаюцца, у асаблівасці ў аддаленых і новых гарнізонах.

— Я абяцаю,—падкрэслівае нарком,—дапамагаць вам перамагаць гэтыя цяжкасці, матэрыяльныя ў прыватнасці. Але хачу папярэдзіць вас: грамадская работа тым і каштоўна, між іншым, што яна дапамагае перамагаць усякія цяжкасці і матэрыяльныя ў тым ліку. Трэба на месцах адшукваць рэсурсы, іх вельмі многа, трэба ўмець толькі гэтыя рэсурсы знаходзіць.

Падкрэсліваючы неабходнасць больш энергічнай мабілізацыі для грамадскай работы ўнутраных сродкаў у часцях, тав. Варашылаў заяўляе:

— Багацця ў нас занадта многа. Але мы не заўсёды ўмеем гэтыя багацці ўмела і рацыянальна скарыстаць. Энергія ў нас ёсць, воля ёсць, ініцыятыва таксама ёсць і калі мы па-сапраўднаму вакол сябе агледзімся — рэсурсы знойдуцца, работа тады пойдзе яшчэ лепш.

— Мы падносім вам сёння падарункі,—жартаўліва заканчвае свае слова нарком,—не з мэтай вас задобрыць, каб вы менш трэбавалі сродкаў ад нас на сваю грамадскую работу, а для таго, каб вы яшчэ лепш працавалі: разумеецца, у такім выпадку вы і трэбаваць з нас будзеце менш.

Зноў залу патрасае авацыя. Зноў гучаць поўныя захаплення воклічы прывітанняў.

Пачынаецца раздача падарункаў. Таварышы Гамарнік, Егораў, Тухачэўскі, Блюхер, праходзячы ўздоўж сталоў, асабіста ўручаюць кожнай з прысутных залатыя гадзіннікі.

Пасля раздачы падарункаў удзельніцы прыёму просяць слова. І зноў, як у Вялікім Крэмлёўскім палацы, гучаць хвалюючыя, страсныя прамовы баявых падруг, гучаць словы прывітання і падзякі вялікаму Сталіну за шчаслівае жыццё.

Усямерная гатоўнасцю да абароны радзімы дышуць словы дэлегатак.

Дэлегатка БВА тав. **Марына** заяўляе:

— Тав. Варашылаў, я скажу вам ад імя ўсіх жанчын Беларускай ваеннай акругі, што Беларуская Совецкая Соцыялістычная Рэспубліка з'яўляецца сапраўднай крэпасцю, аб якую разаб'юць свае ілбы ўсе фашысты. Нашы лётчыкі, якія лятаюць вышэй, далей і лепш за ўсіх, і мы, іх жонкі, не прапусцім ні аднаго фашысцкага самалёта праз граніцу.

— З новымі сіламі, з яшчэ большай энергіяй за работу, апраўдаем поўнасцю высокую ўзнагароду ўрада! — гэта думка чырвонай ніткай праходзіць праз усе выступленні. Аб гэтым гаварылі таварышы Берковіч (АЧДУА), Мезева (Харкаўская ваенная акруга), Буркова (Ціхаакіянскі флот), Фамічова (Сярэдне-Азіяцкая ваенная акруга), Івашчэнка (Паўночная ваенная флатылія), Качэткова (Закаўказская ваенная акруга), Лабадзенка (Балтыцкі флот), Братчава (Сібірская ваенная акруга), Шамонцева (Ленінградская ваенная акруга), Дарафеева (Забайкальская ваенная акруга), Андрыянава (Кіеўская ваенная акруга), Эскіна (Маскоўская ваенная акруга) і інш.

Усім выступаўшым таварышы Варашылаў, Гамарнік, Тухачэўскі, Егораў, Блюхер моцна паціскаюць рукі.

У заключэнне тав. **Варашылаў** сказаў:

— Дазвольце вам заявіць ад свайго імя і ад імя ўсіх тут прысутных, што ўсяму, што вы гаварылі на Ўсесаюзнай нарадзе ў Крэмлі і сёння тут, на нашай сустрэчы, усяму гэтаму мы поўнасцю верым. Вы гаварылі не дзеля прыгожага слова, не, вашы прамовы адлюстроўвалі ваш настрой, вашы шчырыя пачуцці, і я перакананы, што ў сваёй далейшай рабоце ўсё сказанае вамі, — а вы сказалі многа і добра, — і ўзятыя вамі на сябе вялікія абавязацельствы, безумоўна, будуць выкананы. А выканаўшы гэтыя абавязацельствы, мы прасунемся на значную адлегласць наперад у справе далейшага пераўтварэння нашай соцыялістычнай бацькаўшчыны, ідучы прамой дарогай, ленінска-сталінскай дарогай да комунізма!

Давайце, таварышы, па-сапраўднаму, так, як аб гэтым вы тут гаварылі, працаваць і працаваць, каб на будучай вашай нарадзе, тэрміна якой пакуль устанаўляць не станем, мы маглі-б рапартаваць усёй масай, усёй арміяй — мужчынскай і жаночай — нашаму вялікаму Сталіну аб новых, яшчэ больш выдатных дасягненнях.

Няхай жыве наша родная Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія! Ура!

Гэтыя словы наркома знаходзяць бурны водгук у сэрцах прысутных. Поўныя захаплення крыкі «Ўра» доўга не сціхаюць. Незмаўкальна гучаць воплескі. Баявыя падругі камандзіраў прывітальна махаюць рукамі. Адусюль раздаюцца воклічы:

— Няхай жыве мудры правадыр народаў вялікі Сталін!

— Няхай жыве нарком абароны тав. Варашылаў!

— Няхай жыве тав. Гамарнік!

— Маршалам Совецкага Саюза — ура!

— Вялікай партыі Леніна—Сталіна—ура!

ГРУПА ЎДЗЕЛЬНІКАЎ КІНОЗДЫМКУ ФІЛЬМА „УДАРАМ НА ЎДАР“ НА ПРЫЁМЕ У тав. ГАЛАДЗЕДА М. М.

26 снежня старшыня Совета Народных Камісараў Беларускай ССР тав. Галадзед прыняў групу ўдзельнікаў кіноздымку фільма «Ўдарам на ўдар».

На прыёме прысутнічалі: **сакратар ЦК КП(б)Б тав. Валковіч Д. І., т.т. Любовіч,** Балцін, Васерман, Геаргадзе, Пасюкевіч, прадстаўнікі Саюзкіно і Белдзяржкіно і прадстаўнікі ПУР'а РСЧА тт. Фельдман (дырэктар Саюзкінохронікі), Кантар (дырэктар маскоўскай фабрыкі Саюзкінохронікі), вядомы кінааператар Цэйтлін, рэжысер Патэльскі, батальённы камісар Сакалоў і інш.

Прадстаўнік Пур'а РСЧА батальённы камісар (ён-жа начальнік брыгады па здымцы фільма) тав. Сакалоў расказаў аб той працы, якая прароблена ў часе манеўраў Беларускай ваеннай акругі па стварэнню фільма «Ўдарам на ўдар».

Усе выступаўшыя дзякавалі Цэнтральны Камітэт КП(б)Б і ўрад БССР за тую ўвагу і дапамогу, якая была аказана брыгадзе па здымцы фільма.

Тав. Галадзед у сваёй прамове адзначыў, што фільм «Ударам на ўдар» з'яўляецца выдатным таму, што ён ярка адлюстроўвае соцыялістычнае будаўніцтва нашай радзімы, абарону заходніх рубяжоў, а таксама паказвае, што на абарону дзяржавы соцыялізма ў патрэбную мінуту выступяць як Чырвоная Армія, так і ўвесь совецкі народ, які безадкладна зможа змяніць варштат, молат, трактар, плуг і іншыя сродкі мірнай працы на вінтоўку, танк і самалёт. Гэты фільм паказвае працоўным усяго СССР росквіт нашай эканомікі, нашай культуры.

— Вы, — гаворыць далей удзельнікам кіноздымкі тав. Галадзед, — зрабілі вялікую справу. У гэтай карціне паказана, што ў нас ёсць што абараняць, ёсць каму абараняць і ёсць чым абараняць.

Тав. Галадзед зачытаў пастанову Ўрада БССР аб узнагароджанні 22 ўдзельнікаў кіноздымкі граматамі і каштоўнымі падарункамі.

ВАЕННА-ФАШЫСЦКІ МЯЦЕЖ У ІСПАНІІ

50 дзён асады Мадрыда

МАДРЫД, 27 снежня. (БЕЛТА). Зацішна пад Мадрыдам ні 25-га, ні ў першай палове дня 26 снежня не прарываўся. Афіцыйная зводка ўпамінае толькі аб артылерыйскіх дуэлях на розных участках фронта. Артылерыя мяцежнікаў прадаўжае зрэдку абстрэл горада. Учора на адной з цэнтральных вуліц Мадрыда Гран-Віа было забіта некалькі жанчын і дзяцей.

Недахват жывой сілы, які з самага пачатку быў найбольш слабым месцам у планах іспанскіх [illegible] германскага фашызма, [illegible] у лабовых атаках на Мадрыд.

Пры гэтым самы высокі процант страт прыходзіцца на долю мараканцаў — найбольш кампактных і ваенных адносінах элемента арміі Франко. Паводжаны гэтым фактам упадак настрою павялічваецца дрэнным снабжэннем, якое прымушае часам салдат арміі мяцежнікаў галадаць па 2—3 дні запар. Да ўсяго гэтага далучаецца розні антаганізм, які нарастае паміж мараканцамі і мабілізаванымі іспанцамі.

Учора споўнілася пяцідзесяты дзень асады Мадрыда. Роўна 50 дзён таму назад генерал Франко «паабяцаў быў» уступіць у Мадрыд. Старшыня камітэта абароны Мадрыда генерал Міяха пяцідзесяты дзень асады Мадрыда адзначыў [illegible] да войск. Гэты загад прасякнут верай у канчатковую перамогу над ворагамі народу.

Паведамленне камітэта абароны

ПАРЫЖ, 27 снежня. (БЕЛТА). Агенцтва Гавас перадае паведамленне камітэта абароны Мадрыда, апублікаванае сёння ў поўдзень. У паведамленні гаворыцца: «Сёння на мадрыдскім фронце буйныя сілы мяцежнікаў жорстка атакавалі Універсітэцкі гарадок (на паўночным захадзе Мадрыда). Кварталы, размешчаныя ў цэнтры горада, падвергліся інтэнсіўнаму бамбардзіраванню артылерыі мяцежнікаў. Рэспубліканскія сілы аказваюць упартае супраціўленне атакам мяцежнікаў. Напружаны бой, які пачаўся 8 гадзін таму назад, прадаўжаецца».

Мяцежнікі прымяняюць навейшае германскае ўзбраенне

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 27 снежня. (БЕЛТА). Орган радыкал-сацыялістаў «Эўр» указвае, што, [illegible] іспанскія справы, Германія выкарыстала выпадак для прымянення і выпрабавання на палях грамадзянскай вайны ў Іспаніі германскага ўзбраення навейшых узораў. Перадаюць, што над Мадрыдам на вышыні, даступнай да зенітнай артылерыі, лятаў германскі самалёт новай канструкцыі, усе ніжнія часткі якога абаронены броняй; пасля выпрабавання [illegible] у Германію.

Згодна вестак газеты, у войсках іспанскіх мяцежнікаў прымяняюцца новыя кулямёты з асаблівым тыпам патронаў, [illegible] на двух вялікіх заводах недалёка ад Мадрыда. [illegible]

Італьянскія падводныя лодкі нападаюць на рэспубліканскі флот

ПАРЫЖ, 27 снежня. (БЕЛТА). Згодна паведамленняў друку, учора падводная лодка прабавала ўзарваць іспанскае ўрадавае судна «Мангальянес». Выпушчаныя ёю тарпеды былі знойдзены на беразе. Устаноўлена, што яны італьянскай вытворчасці.

25 снежня падводная лодка безрэзультатна прабавала ўзарваць іспанскае ўрадавае транспартнае судна за некалькі кілометраў ад Барсэлоны. Тарпеда была вылаўлена рыбакамі. Яна таксама італьянскай вытворчасці.

Загад генерала Міяха

МАДРЫД, 26 снежня. (Спец. кар. «Праўды»). Сёмешні загад генерала Міяха [illegible] і расстаноўкай патрулёў у Мадрыдзе і ў яго прыфрантавай паласе.

Дзясяткі і сотні людзей, [illegible] разгульвалі па горадзе і па дарогах, маючы пры сабе вінтоўкі і рэвальверы. Усякага роду добраахвотныя патрулі з раніцы да ночы і ноччу займаліся праверкай праходзячых аўтамабілей і затрымлівалі каго і як хацелі. Гэта блытаніна і безадказнасць не маглі не ствараць магчымасці для фашысцкіх тэрарыстычных актаў.

Мы ўжо расказвалі раней, як [illegible] фашысцкая «пятая калона», [illegible] камандзіра рэспубліканскай арміі і забілі яго.

У сваім загадзе генерал Міяха абвяшчае распушчанымі і належачымі неадкладнаму разбраенню ўсе патрулі і пасты ў горадзэ і на дарогах, якія не знаходзяцца ў сістэме рэгулярнай арміі або паліцыі дзяржаўнай безапаснасці.

Загад катэгарычна забараняе таксама нашэнне вінтовак каму-б там ні было, апрача байцоў рэгулярных ваенных і міліцэйскіх часцей.

МІХ. КАЛЬЦОЎ.

Сапраўдныя мэты германскай інтэрвенцыі ў Іспаніі

НЬЮ-ЙОРК, 26 снежня. (БЕЛТА). Вядомы англійскі журналіст Аўгур ва ўплывовай амерыканскай газеце «Нью-Йорк Таймс», закранаючы германскую дапамогу генералу Франко, піша, што Англія заклапочана гэтым, бо характар германскай інтэрвенцыі паказвае, што Германія не проста дапамагае генералу Франко, а мае намер заняць назаўсёды іспанскую тэрыторыю.

—Арганізацыя германскіх часцей у арміі генерала Франко,—піша Аўгур, — сведчыць аб намеры Германіі стварыць у Іспаніі пастаянную акупацыйную армію. Далей Аўгур заяўляе, што «пастаянная прысутнасць немцаў на іспанскай тэрыторыі пярэчыць інтарэсам Англіі, якая не можа пацярпець, каб магчымы праціўнік займаў пазіцыі, пануючыя над шляхамі зносін Брытанскай імперыі».

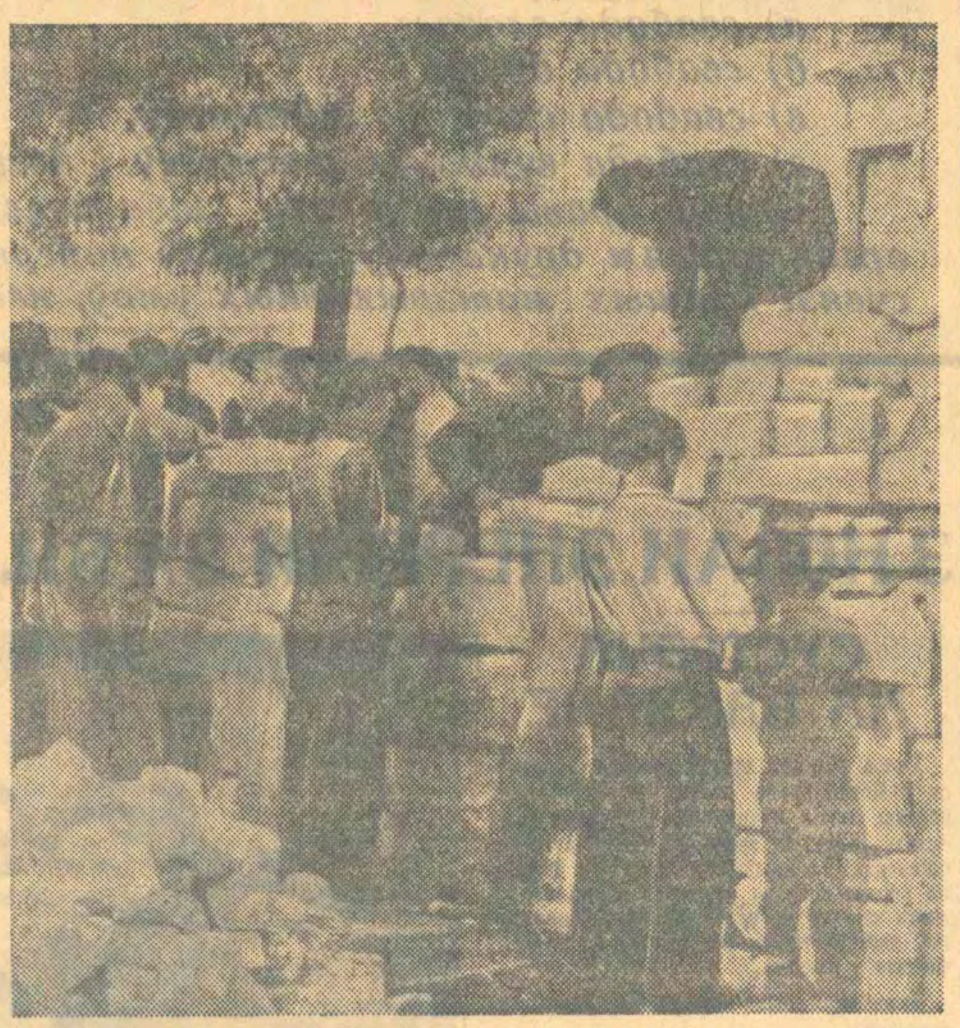

Умацаванне новых пазіцый урадавых войск у ваколіцах Мадрыда. Фото Саюзфото.

ПАДЗЕІ Ў КІТАІ

ПАГАДНЕННЕ ПАМІЖ ЧАН КАЙ-ШЫ І ЧЖАН СЮЭ-ЛЯНАМ

ШАНХАЙ (буйны прамысловы цэнтр і порт Кітая), 25 снежня. (БЕЛТА). Згодна паведамлення агенцтва «Домей цусін», ваенныя і морскія прадстаўнікі Японіі ў Кітаі сустрэлі з трывогай паведамленні аб вызваленні главы кітайскага ўрада Чан Кай-шы. Яны заявілі, што Чан Кай-шы вызвален нібыта ў рэзультаце пагаднення нанкінскага ўрада з Чжан Сюэ-лянам аб стварэнні адзінага антыяпонскага фронта і аб супрацоўніцтве з комуністамі.

Як толькі ў Шанхаі распаўсюдзілася чутка аб вызваленні Чан Кай-шы, ва многіх раёнах горада пачаліся дэманстрацыі. Вітаючы Чан Кай-шы, дэманстранты адначасова агалашалі лозунгі: «Далоў японскі імперыялізм!», «Смерць японцам!» Буйныя паліцэйскія атрады не дапусцілі дэманстрантаў у раён Хонк'ю, які ўзмоцнена патрулюецца японскімі дэсантнымі атрадамі.

***

ШАНХАЙ, 26 снежня. (БЕЛТА). Згодна вестак з паінфармаваных крыніц, Чжан Сюэ-лян, паўстаўшы супроць нанкінскага ўрада, нібыта апублікаваў дэкларацыю, у якой заявіў гатоўнасць падаць у адстаўку і адправіцца за граніцу з прычыны таго, што Чан Кай-шы прыняў усе яго патрабаванні.

***

ТОКІО (сталіца Японіі), 26 снежня. (БЕЛТА). Агенцтва «Домей цусін» піша, што кампраміс, у рэзультаце якога вызвален Чан Кай-шы, прадугледжвае наступнае: 1) Чжан Сюэ-лян спыняе палітычную дзейнасць і выязджае за граніцу; 2) войскі Чжан Сюэ-ляна ўключаюцца ў армію правінцыі Шаньсі і атрымліваюць ад нанкінскага ўрада буйныя грашовыя фонды на паляпшэнне ўзбраенняў; 3) нанкінскі ўрад удзеліць дастатковую ўвагу прапановам Чжан Сюэ-ляна па ўнутранай і замежнай палітыцы.

Нанкінскі карэспандэнт уплывовай газеты «Асахі» пацвярджае ўмовы пагаднення аб адыходзе Чжан Сюэ-ляна ад палітычнага жыцця, але адначасова сцвярджае, што пагадненне прадугледжвае таксама «добраахвотны адыход Чан Кай-шы ад улады».

Прадстаўнік японскіх ваенных улад у Шанхаі даў, паводле слоў агенцтва «Домей цусін», 25 снежня інтэрв'ю, у якім заявіў: «Галоўная бяда заключаецца ў тым, што кітайскія чырвоныя арміі, якія значна ўмацаваліся з прычыны сіаньскіх падзей, у сучасны момант прасоўваюцца ўглыб правінцыі Шэньсі. Калі, чырвоныя арміі ў рэзультаце пагаднення праявяць большую актыўнасць, то «японскія ўлады вымушаны будуць заняць пазіцыі яшчэ большай пільнасці».

Рэзалюцыя пратэсту супроць дапушчэння Троцкага ў Мексіку

НЬЮ-ЙОРК (найбольш буйны цэнтр ЗША), 26 снежня. (БЕЛТА). Орган комуністычнай партыі Мексікі «Эль Мачэтэ» публікуе шмат рэзалюцый пратэсту супроць прадастаўлення Троцкаму дазволу на ўезд у Мексіку, прынятых акруговымі і мясцовымі профсаюзнымі арганізацыямі. Гэтыя рэзалюцыі клеймяць Троцкага, як здрадніка рэвалюцыі і саюзніка фашызма. Уплывовая «Ліга рэвалюцыйных пісьменнікаў і мастакоў» таксама заявіла пратэст супроць дапушчэння Троцкага ў Мексіку, матывуючы свой пратэст тым, што Троцкі — саюзнік фашызма.

ЗЛАЧЫНСТВЫ ДЫРЭКТАРА ПІТКЕВІЧА

У 20 кілометрах ад раённага цэнтра Уваравічы раскінуліся палі соўгаса «Новы шлях».

Звыш 1500 гектараў зямлі, 25 гектараў пладовага саду, каля 200 галоў буйнай рагатай жывёлы, коневодчыя і свінагадоўчыя фермы, багаты трактарны парк са складанымі сельскагаспадарчымі машынамі — усё гэта складае эканамічную базу гаспадаркі.

Соўгас мог заняць адно з перадавых месц у сістэме Белсадагародтрэста. І калі гэта не здарылася, дык выключна па віне кіраўнікоў гаспадаркі.

Сёлета ў соўгасе атрыман надзвычай нізкі ўраджай жыта, бульбы і іншых культур. Соўгас расплачваецца за нізкую якасць палявых работ, за мелкае ворыва, абыякавы высеў насення, дрэнны догляд за пасевамі і не лепшую ўборку.

10 гектараў вікі, 7 гектараў серадэлы, 15 гектараў грэчкі і 10 гектараў сенажаці засталіся на полі няўбранымі. Нямала жыта і аўса па віне дырэкцыі папсавана даждажамі.

Не лепш і ў іншых галінах гаспадаркі. Коні ў соўгасе заморыны. Няма ніякага догляду за імі. Канюшня амаль без страхі. Ад вільгаці сцены яе наскрозь прараслі грыбком. У часе дажджу коні стаяць па калені ў вадзе. Канцэнтраваных кармоў нехапае. Буйная рагатая жывёла ніжэй сярэдняй упітанасці.

Вось да якога становішча давёў гаспадарку дырэктар соўгаса Піткевіч.

Беспрабудным п'янствам, палавой распустай, грубымі адносінамі да рабочых Піткевіч развапіў працоўную дысцыпліну, нанёс вялікую шкоду соўгасу.

Каб уявіць сабе маральны твар Піткевіча, даволі прывесці наступны агідны факт.

У часе стахапаўскага вечара 31 жніўня Піткевіч завёў у лес 14-гадовую дзяўчынку Д., каб яе згвалціць. Толькі пасля цяжкай барацьбы дзяўчынцы нейкім чынам удалося вырвацца з цэпкіх лап гвалтоўніка.

На полі, у гумнах, на скотным двары Піткевіч ніколі не бываў і не цікавіўся вытворчасцю. Затое ён быў майстрам па складанню хлуслівых справаздач, якія дасылаліся ў трэст. У гэтым, як і ў радзе іншых злачынстваў, яму актыўна дапамагаў аграном Валькевіч.

Зусім зразумела, што аб якой-небудзь культурна-масавай рабоце сярод рабочых у такой абстаноўцы і пры такім «кіраўніцтве» не магло быць і гутаркі. Важнейшыя падзеі, якія адбываліся ў нашай краіне і за яе межамі, праходзілі міма соўгаса, рабочыя пра іх не ведалі.

Абмеркаванне даклада таварыша Сталіна на Надзвычайным VIII З'ездзе Советаў аб вялікай Канстытуцыі ў соўгасе было праведзена фармальна. Пра падзеі ў Іспаніі рабочыя нічога не ведаюць.

Ва Ўваравіцкім раённым камітэце партыі і ў райвыканкоме ведаюць пра агідныя факты, якія мелі месца ў соўгасе. Ведаюць і ў Белсадагародтрэсце, але не прымаюць ніякіх мер. Раённыя арганізацыі чакаюць пакуль умяшаецца трэст. Дырэкцыя Белсадагародтрэста маўчыць быццам бы таму, што цяжка падшукаць другога дырэктара.

Карыстаючыся безпакаранасцю, Піткевіч працягвае свае брудныя справы.

ДРЫКЕР.

ЗАЦЯГНУЛІ ЗДАЧУ ТРАСТЫ

ПОЛАЦК. Даўно мінулі тэрміны здачы ільнопрадукцыі калгасамі згодна заключаных кантрактацыйных дагавораў. Аднак, на сёнешні дзень ні адзін раён Полацкай акругі не выканаў план ільнозагатовак.

На 20 снежня план здачы ільнотрасты па акрузе выканан усяго на 61 проц. Асабліва адстаюць Дрысенскі раён, які свой план выканаў на 54 проц., Асвейскі — на 46,8 проц.

У чым прычына? Адсутнічае апэратыўнае кіраўніцтва і бальшавіцкая барацьба за лён з боку асобных старшынь сельсоветаў, калгасаў і кіраўнікоў раёнаў. Ураджай ільну ў гэтым годзе ў раёнах акругі быў нядрэнны.

Па ініцыятыве калгасніцы сельгасарцелі імя Сталіна Лапенкі Ульяны ў калгасах акругі вясной шырока разгарнулася спаборніцтва за атрыманне 1000 кгр. ільноволакна з гектара. Не гледзячы на неспрыяючыя кліматычныя ўмовы, 280 звенняў тысячніц дабіліся ўраджаю каля тоны ільноволакна з гектара.

Аднак апрацоўка ільну ў радзе месц не была арганізавана. Напрыклад, у калгасе «Новая вёска», Расонскага раёна, ільнотраста з плошчы 10 гектараў не была своечасова паднята са сцелішча і аказалася пад снегам. Старшыня калгаса Бернатовіч зложыў мокрую трасту пад стрэхамі, ад чаго палова яе зноў засыпана снегам, а большая частка пагніла.

Разам з гэтым можна прывесці нямала прыкладаў адданай бальшэвіцкай работы па апрацоўцы і здачы дзяржаве ільнопрадукцыі. У калгасе «Перамога», Полацкага раёна, калгасніцы Лашкола Елена, Шарад Юля, Аляксеенка Хрысціна і рад іншых на аснове шырокага разгортвання соцыялістычных метадаў работы і прымянення індывідуальнай здзельшчыны значна перавыконваюць норму па сартыроўцы трасты: замест дзённай нормы ў 150 кулёў яны насартыроўваюць па 300.

Калгас «Прамень Леніна» план здачы ільнотрасты дзяржаве выканаў на 127,8 проц., калгас «Пролетарый» — на 106,8 проц., калгас імя Леніна—на 108,2 проц., «Чырв. Сосніна» — на 114,5 проц., прычым уся траста здана сярэднім нумарам 2—2,5.

Калгас «Бальшавік», Галубоўскага сельсовета, Дрысенскага раёна, атрымаў даходу па здачы ільнопрадукцыі дзяржаве 35 тыс. рублёў.

Б. МЕЖАРЫЦКІ.

З ФЕРМЫ ЗНІКАЕ АЦІРА

Праўленне калгаса «Чырвоны баец», Слаўкавіцкага сельсовета, Глускага раёна, замацавала за малочнай фермай неабходную колькасць сена, саломы, аціры. Кармы былі перададзены загадчыку фермай П. Марціновічу пад яго асабістую адказнасць.

Марціновіч не апраўдаў давер'я калгаснікаў. Кармы на ферме не ахоўваюцца і выдаткоўваюцца без усякіх норм. Кожны бярэ колькі яму ўздумаецца. Гэта стварае спрыяючыя ўмовы для расцягвання кармоў.

За апошні час заўважылі, што з фермы знікае аціра. Сталі прыглядацца, правяраць і выявілі, што цялятніца Арына Мікуліч раскрала 150 кілаграмаў аціры. Знайшлі аціру і ў іншых работнікаў фермы.

Загадчык фермы Марціновіч стаіць у баку і не прымае ніякіх мер, каб наладзіць ахову і правільнае выдатваванне кармоў. Гэта і зразумела, бо і ў Марціновіча, як кажуць, «рыльца ў пушку». Яго карова таксама паядае кармы з фермы.

Восенню калгас набыў кормазапарнік. Запарка значна павышае якасць і спажыўнасць кармоў, добра адбіваецца на стане жывёлы. Праўленне некалькі раз прапанавала Марціновічу ўстанавіць запарнік. Аднак, на ферме і дагэтуль кормяць жывёлу жытняй саломай. Большасць пагалоўя ніжэй сярэдняй упітанасці.

Дакуль праўленне будзе ліберальнічаць з раскрадальнікамі калгасных кармоў?

Селькоры І. КУПРЭЕЎ, Х. ЛУКАШ і П. ГАРБУЛЬКА.

ФАШЫСЦКАЯ „ЧАТЫРОХГОДКА“ У ДЗЕЯННІ

У 1933 годзе ў Германіі налічвалася 30 асноўных ваенных заводаў, зараз іх 340, у тым ліку 60 авіяцыйных, 45 бронетанкавых, 70 ваенна-хімічных, 80 артылерыйскіх, 15 ваенна-судабудаўнічых, 70 іншых. Не менш 1 мільёна рабочых заняты ў прамысловасці, якая працуе на вайну. Германія вырабляе зараз у 10 разоў больш зброі і снаражэння, чым у 1933 годзе, у тым ліку яна вырабляе ў месяц 300 танкаў, 300 самалётаў, 500 артылерыйскіх гармат.

На ваенныя мэты працуе не толькі непасрэдна ваенная прамысловасць, але і ўвесь прамысловы апарат Германіі. Будуецца рад новых заводаў, прадукцыя якіх прызначана для абслугоўвання арміі. Адбываецца перамяшчэнне прамысловых аб'ектаў у адпаведнасці з ваеннымі патрэбамі. У прыватнасці, новыя заводы, а таксама новыя аддзяленні старых ваенных заводаў размяшчаюцца ў глыбіні краіны, у мясцах, больш безапасных ад паветраных атак.

У мэтах ваеннага рэгуліравання асобных галін народнай гаспадаркі створаны так званыя «ведамствы» або «саслоўі», якія аб'ядноўваюць розныя вытворчыя групы: прамысловае ведамства, ведамства харчавання, рамесніцкае саслоўе, ведамства транспарту і сувязі. Апрача гэтага, у асобных галінах прамысловасці створаны галінныя групы, на чале якіх пастаўлены «правадыры» — вядомыя капіталісты-прамыслоўцы. Праводзіцца прымусовае аб'яднанне—«сіндыкаванне» галін прамысловасці, у першую чаргу тых, якія звязаны з работай на вайну. Адзначанае Леніным у часе сусветнай імперыялістычнай вайны з'явішча быстрага збяднення дробных прамыслоўцаў і канцэнтрацыі капітала ў руках буйных капіталістаў адбываецца ў сучаснай Германіі яшчэ да пачатку новай вайны і яшчэ больш узмоцненымі, чым у часе сусветнай вайны, тэмпамі. Істотнейшым элементам фашысцкай сістэмы «ваеннага рэгуліравання» прамысловасці з'яўляецца бязлітаснае задушэнне рабочага руху, стачачнай барацьбы. Фашысцкая арганізацыя так званага «рабочага фронта», куды ўваходзяць прамыслоўцы і рабочыя, заклікана ўстанавіць «мір у прамысловасці», прычым кіраўнік «рабочага фронта» Лей старанна ўнушае рабочым, што яны толькі «салдаты працы» і абавязаны безумоўна падпарадкавацца прадпрыемцам, якія з'яўляюцца «правадырамі» прадпрыемстваў. Новы праект крымінальнага закона прадугледжвае самыя жорсткія пакаранні супроць парушэння «міру на прадпрыемствах» Стачкі забаронены і праследуюцца, як ваенная здрада.

Генерал авіяцыі Герынг, назначаны галоўным упаўнаважаным па правядзенню «чатырохгадовага плана», атрымаў права выдаваць загады і ўказанні ўсім дзяржаўным уладам і арганізацыям фашысцкай партыі, г. зн. атрымаў фактычна дыктатарскія паўнамоцтвы ў галіне гаспадаркі. Ён павінен вырашыць самую вострую для германскай ваеннай эканомікі праблему — праблему сыравіны. Для гэтай мэты, як вядома, абвешчан і славуты «другі чатырохгадовы план».

Чаму гэты план «другі» — нікому невядома. Ніякага «першага» чатырохгадовага плана не было. Гітлер, праўда, у пачатку 1933 года заявіў, што, калі яму дадуць 4 гады, ён «выратуе» германскі народ і створыць «снабжэнчую аснову Германіі». Як ён «выратаваў» германскі народ, вядома ўсяму свету. А як ён стварыў «снабжэнчую аснову Германіі» мы ўбачым далей. Што датычыць «другой чатырохгодкі», то Герынг у дакладзе, зробленым неадкладна пасля свайго прызначэння, 28 кастрычніка 1936 года, заявіў: «Што такое другі чатырохгадовы план? Я выкажу гэта адзіным асноўным тэзісам: забеспячэнне германскага гонару і забеспячэнне германскага жыцця». Інакш кажучы, узбраенні і яшчэ раз узбраенні ў парадку шалёнай падрыхтоўкі да агрэсіўнай вайны.

Замежная прэса ўказвае, што выступленне Гітлера на нюрэнбергскім маскарадзе наконт «другой чатырохгодкі» было зусім нечаканым нават для тых людзей у Германіі, якіх гэта непасрэдна датычыла. Ніякага распрацаванага «другога» чатырохгадовага плана няма, таксама, як ніколі не было «першага» чатырохгадовага плана. Ёсць толькі цэлы рад мерапрыемстваў, накіраваных да павелічэння ваенна-эканамічнай магутнасці фашысцкай Германіі і, у першую чаргу, да пашырэння сырцовай базы. Гэтыя мерапрыемствы зараз будуць праводзіцца больш фарсаваным тэмпам, чым раней, за кошт яшчэ большага зніжэння жыццёвага ўзроўню працоўных мас.

Як абстаіць справа з сырцовым забеспячэннем Германіі?

Для пяці дакрызісных гадоў (1925—1929 гг.) процант пакрыцця спажывання ўласнай вытворчасцю выражаўся ў наступных суадносінах: вугаль—100 проц., паташ — 100 проц., цынк—60 проц., жалезная руда — 30 проц., свінец—29 проц., фасфаты — 20 проц., медзь—11 проц., нафта і нафтапрадукты — 5 проц., алюміній (сыравіна)—0 проц., волава—0 проц., бавоўна—0 проц., каучук—0 проц., марганец—0 проц.

Не гледзячы на ўзмоцненыя мерапрыемствы фашысцкага рэжыму на працягу некалькіх гадоў у справе «стварэння снабжэнчай базы», становішча з сырцовым забеспячэннем Германіі істотна не змянілася. Напрыклад, для 1935 года забеспячэнне цынкам складала 64 проц., жалезнай рудой — 25 проц., свінцом—30 проц., меддзю — 10 проц., нафтай і нафтапрадуктамі — 10 проц. Іменна, у часе прабывання фашыстаў на чале ўлады ўвоз у Германію стратэгічнага сырцу рэзка павялічыўся.

Калі ў 1929 годзе ўвоз сыравіны і поўфабрыкатаў складаў 53,6 проц. усяго германскага імпарту, то ў першай палове 1936 года ён ужо складаў 62,7 проц., г. зн. амаль 2/3 усяго германскага імпарту. За час з 1932 г. па 1935 год увоз сыравіны павялічыўся на 89 проц., хаця павелічэнне прамысловай прадукцыі за гэты час складала толькі 60 проц. Інакш кажучы, Германія прадаўжае адчуваць востры сырцовы голад.

Было-б, аднак, няправільна недаацэньваць тых мерапрыемстваў, якія праводзіць германскі фашызм у мэтах пашырэння сваёй сырцовай базы з дапамогай яшчэ большага ўзмацнення эксплаатацыі і павелічэння галечы працоўных мас Германіі. Асаблівую ўвагу германскі фашызм аддае праблеме гаручага. Аднак, не гледзячы на павелічэнне ўласнай прадукцыі нафты з 230 тысяч тон у 1932 годзе да 430 тыс. тон у 1935 годзе, у мінулым годзе прыйшлося ўвезці 3,8 млн. тон нафты. Магчымасці пашырэння ўласнай здабычы нязначныя. Затое вялікае развіццё атрымала вытворчасць лёгкага гаручага, галоўным чынам, сінтэтычнага бензіна. Прадукцыя ўсіх відаў лёгкага гаручага складае, прыкладна, 1200—1300 тыс. тон пры патрэбнасці ў 3 млн. тон.

Германія разлічвае ў бліжэйшыя гады пакрываць сваю патрэбнасць у лёгкім гаручым, прыкладна, на 60—70 проц. Але для гаручага, як і для многіх іншых відаў сыравіны, патрэбнасці ваеннага часу, прыкладна, у тры разы большыя, чым патрэбнасці мірнага часу. Германскія ваенныя эканамісты вылічваюць патрэбнасць у гаручым, прыкладна, у 12—14 млн. тон у год вайны толькі на патрэбы арміі. Зразумела, гэту колькасць Германія не зможа ні пры якіх акалічнасцях пакрыць уласнай прадукцыяй.

Мы бачылі, што Германія не мае ўласнай тэкстыльнай сыравіны. Па бавоўне процант пакрыцця патрэбнасці ўласнай прадукцыяй роўны нулю, па шэрсці — 10 і т. д. Зараз прымаюцца ўсе меры да таго, каб стварыць уласную базу тэкстыльнай сыравіны. Фашысты прымушаюць германскіх сялян ў прымусовым парадку павялічваць пасевы ільну і канапель, будуюць фабрыкі штучнага валакна. І тым не менш увоз тэкстыльнай сыравіны з-за мяжы, не гледзячы на ўсе абмежаванні, займае значнае месца. У 1935 годзе было ўвезена 808 тыс. тон, у першай палове 1936 года — 360 тыс. тон. Трэба мець на ўвазе, што работа тэкстыльнай прамысловасці на грамадзянскія патрэбы рэзка абмежавана іменна ў выніку недахопу неабходнай замежнай сыравіны.

Фашысцкая Германія прымае ўсе меры да таго, каб аслабаніцца ад імпартнай залежнасці ў адносінах каучука, замяняючы яго сінтэтычным каучукам, які абыходзіцца, аднак, у некалькі разоў даражэй імпартнага. Спажыванне каучука складае, прыблізна, 100 тыс. тон у год. У 1935 годзе было ўвезена 73,6 тыс. тоны, у першай палове 1936 года—34 тыс. тон.

Штучнае развіццё вытворчасці айчыннай сыравіны, стварэнне замяняльнікаў, якія падчас абыходзяцца ў некалькі разоў даражэй імпартнай сыравіны, усё гэта надзвычай разбуральна для народнай гаспадаркі Германіі і кладзецца цяжарам на плечы працоўных мас. І ўсё-ж, не гледзячы на шалёныя намаганні фашысцкай дыктатуры, не відаць перспектывы стварэння той «сырцовай незалежнасці», аб якой трубяць фашысцкія лідэры. Прыказка гаворыць: «Для таго, каб прыгатаваць зайчае рагу, трэба мець па крайняй меры кошку». Гэтай «кошкі» таксама не заўсёды хапае ў народнай гаспадарцы Германіі. У прыватнасці, развіццё вытворчасці штучнага валакна, штучнага шоўку і т. д. пагражае паглынуць у кароткі тэрмін усе лясныя запасы краіны.

Характэрна, што ваенны друк фашысцкай Германіі, дзе праблемы ваенна-эканамічнай падрыхтоўкі абмяркоўваюцца вельмі адкрыта, указвае, што без заваявання новых тэрыторый з багатымі сырцовымі крыніцамі Германія не зможа паспяхова весці вайну. Адсюль, між іншым, робіцца вывад аб неабходнасці наступальнай стратэгіі, аб захвапе чужых тэрыторый.

«Сырцовая чатырохгодка» нясе новыя цяжкасці і пакуты германскаму народу. Фашысцкая дыктатура, якая патраціла на ўзбраенне 30—40 мільярдаў марак (апрача ўскосных затрат на ўзбраенне), узваліла на германскі народ невыносны цяжар ваенных выдаткаў. Велізарныя ўзбраенні ствараліся і ствараюцца за лік голаду найшырэйшых працоўных мас. Фашысцкія лідэры пераконвалі народ, што «спачатку гарматы, потым — хлеб і масла».

Галодныя масы чакалі, калі-ж можна будзе атрымаць хлеб і масла. І вось Гітлер з нюрэнбергскай трыбуны заявіў, што істотна павялічыць уласную сельскагаспадарчую прадукцыю няма магчымасці, а тым больш не можа быць і гутаркі аб узмацненні імпарту харчовых прадуктаў з-за мяжы. Гітлер заявіў, што на 4 гады прыдзецца памацней зацягнуць паясы. Падняццё заработнай платы ён назваў «вар'яцтвам з нацыянал-соцыялісцкага пункту гледжання». Інакш кажучы, Гітлер абвясціў другую чатырохгодку голаду і недаядання.

Германія заўсёды ўвозіла значную частку неабходных ёй прадуктаў харчавання. Цяпер-жа, не гледзячы на скарачэнне ўласнага пагалоўя жывёлы і на павелічэнне плошчы тэхнічных пасеваў за кошт харчовых, колькасць увезеных прадуктаў харчавання скарацілася ў некалькі разоў. Увоз прадуктаў харчавання ў 1925 годзе складаў 5.125 мільёнаў марак, а ў 1935 годзе — 1.305 млн. марак, гэта значыць скараціўся ў 4 разы.

У сусветную імперыялістычную вайну соцыял-шавіністы называлі «ваенным соцыялізмам» тую сістэму ваенна-эканамічнага рэгуліравання і арганізаванага голаду, якую германскія капіталісты ўстанавілі для працоўных мас Германіі. Ленін з гэтага повадy гаварыў: «Тое, што нямецкія Плеханавы (Шэйдэман, Лэнч і інш.) называюць «ваенным соцыялізмам», на справе ёсць ваенна-дзяржаўны манапалістычны капіталізм, або, кажучы прасцей і ясней, ваенная катарга для рабочых, ваенная ахова прыбыткаў капіталістаў». (Ленін, твор, т. XXI, стар. 186).

Зараз тры тысячы мільянераў — гаспадароў фашысцкай Германіі—заграбаюць шалёныя прыбыткі на падрыхтоўцы новай вайны. Для рабочых-жа германскі фашызм стварыў невыносную катаргу. Найшырэйшыя масы германскага народу пастаўлены ва ўмовы нарастаючага жабрацтва, разарэння і голаду ў імя падрыхтоўкі агрэсіўнай вайны. Такі сэнс фашысцкай «чатырохгодкі».

І. ЛЕМІН.

НАШ ПЛАН У 1937 годзе

Упарта і бадзёра ўступае наш скурзавод «Бальшэвік» у новы год — апошні год другой пяцігодкі. Тэхпромфінплан 1936 года намі выканан датэрмінова 19 снежня. Звыш плана мы дадзім прадукцыі на суму не менш 335.000 рублёў.

Заданне па павышэнню прадукцыйнасці працы ў колькасным выражэнні выканана намі за 11 месяцаў на 107,42 проц. Зніжэнне сабекошту прадукцыі замест запланаванага 5,2 проц. фактычна за 11 месяцаў склала 9,07 проц. Гэта дало эканоміі ў суме 804.549 рублёў.

У барацьбе за перавыкананне плана, за рост прадукцыйнасці працы і зніжэнне сабекошту выключную ролю адыграў стаханаўскі рух і велізарны вытворчы ўздым, выкліканы падрыхтоўкай да Надзвычайнага VIII Усесаюзнага З'езда Советаў, гістарычным дакладам вялікага Сталіна і зацверджаннем новай, Сталінскай Канстытуцыі. На 25 снежня на заводзе налічвалася 305 стаханаўцаў супроць 256 у верасні.

Дзякуючы індывідуальнаму прымацаванню інжынерна-тэхнічных работнікаў да асобных ударнікаў, мы выхавалі новых стаханаўцаў. Адмочнік тав. Навасельская, будучы ўдарнікам, выконвала план у верасні на 104,6 проц., у кастрычніку — на 136,9 проц., а ў лістападзе — на 140,8 проц. Стаў стаханаўцам. Рамшчыца тав. Карзюк выконвала план у верасні на 113 проц., у кастрычніку — на 126,6 проц., у лістападзе — на 127,2 проц.

У новы гаспадарчы год завод уступае са значна павышанай вытворчай праграмай — са 125 мільёнаў квадратных дэцыметраў скуры па плану 1936 года на 154 мільёнаў квадратных дэцыметраў у 1937 годзе, гэта значыць на 24 проц.

У 1937 годзе намячаецца выпуск прадукцыі ў значна большай колькасці расфарбовак. Калі скура галантарэйная ў асноўным мела адзін колер — карычневы, то ў 1937 годзе ўжо мы, забяспечваючы растучыя патрабаванні спажыўца, намячаем выпуск прадукцыі ў 6 расцветках і розных адценнях (напрыклад: карычневая скура ў 4 адценнях, сіняя — у 3 і т. д.). Мы будзем выпускаць скуру колеру бардо, зялёнага, бэжу, шэрага і інш. Упершыню арганізоўваецца вытворчасць новага віда прадукцыі лака.

Выключную ўвагу мы аддадзім справе далейшага паляпшэння якасці выпускаемай прадукцыі. Заводская лабараторыя ўмацоўваецца, каб мець больш сістэматычны кантроль за ўсімі аперацыямі, перанясе сваю работу непасрэдна ў цэх.

Пры цэнтральнай лабараторыі арганізаваны невялікі заводзік, на якім робяцца эксперыментальныя (вопытныя) работы па ўкараненню навейшых дасягненняў навукі і тэхнікі ў скуранай вытворчасці, а таксама па выпрацоўцы новых, больш удасканаленых метадаў работы.

Спажывец — у цэнтр увагі! — такі наш лозунг на 1937 год. Працаваць культурна, даваць высокаякасную прадукцыю, каб, як кажуць, душа радавалася — вось асноўная задача, якую мы ставім перад сабой.

БАНДАРЧЫК — Дырэктар скурзавода «Большэвік».

ПРАСТОІ НА ЯКАЎЛЕВІЦКАЙ ФАБРЫЦЫ

На месцы былой саматужнай майстэрні з 5 ткацкімі станкамі ў Якаўлевічах (Аршанскі раён) вырасла суконная фабрыка з навейшым абсталяваннем. Штогод выпускаецца 213 тысяч метраў сукна.

Пры правільным і рацыянальным скарыстанні машын можна павялічыць гадавую прадукцыю да 268 тысяч метраў.

Нажаль, новае абсталяванне дагэтуль поўнасцю не асвоена. На новым часальным апараце адбываюцца частыя паломкі. У выніку прадзільныя машыны прастойваюць па 12 змен у месяц. Якасць прадукцыі пагоршылася—замест сукна першага гатунку часамі выпускаецца брак.

Адной з прычын такога становішча з'яўляецца недаацэнка стаханаўскага руху з боку дырэкцыі. Тэхнічны кіраўнік Локшын зусім не дапамагае стаханаўцам. Сярод стаханаўцаў не праводзіцца ніякай масава-выхаваўчай работы.

Майстар-стаханавец БЕЛЯНЬКОЎ.

БАРАЦЬБА ЗА ВЫПУСК ДАДАТКОВАЙ ПРАДУКЦЫІ

Ва ўсіх цэхах, зменах менскай кандзіцерскай фабрыкі «Комунарка», у стаханаўцаў на даму збіраюцца людзі абмеркаваць даклад тав. Сталіна на VIII З'ездзе Советаў і Сталінскую Канстытуцыю. Каля 20 гурткоў створана цяпер на фабрыцы па вывучэнню гэтых дакументаў. Выдзелены найбольш палітычна падрыхтаваныя таварышы для кіраўніцтва гурткамі. Вучобай ахоплены амаль усе рабочыя фабрыкі — каля 1500 чал. Наглядаецца вялікі палітычны ўздым.

Як толькі прагучэлі гістарычныя словы правадыра народаў вялікага Сталіна на Надзвычайным VIII Усесаюзным З'ездзе Советаў, па ініцыятыве стаханаўцаў фабрыкі быў абвешчан стаханаўскі двухдэкаднік з 25 лістапада па 15 снежня. Стаханаўцы абавязаліся ў гонар адкрыўшагася З'езда Советаў за гэты двухдэкаднік закончыць выкананне плана 1936 стаханаўскага года.

Абавязацельства выканана. Фабрыка атрымала перамогу. Калектыў, натхнёны дакладам таварыша Сталіна і новай Канстытуцыяй, 17 снежня выканаў гадавы план і план другой пяцігодкі. За праведзены двухдэкаднік папоўніліся рады знатных людзей, стаханаўцаў. На 25 лістапада на фабрыцы былі толькі 393 стаханаўцы, цяпер лік іх павялічыўся на 82 чал. — усяго на фабрыцы 475 стаханаўцаў. Вырасла і колькасць двухсотнікаў. 50 чалавек дае штодзенна да 200 процантаў сваёй нормы.

Цяпер калектыў фабрыкі змагаецца за выпуск да канца года прадукцыі звыш плана на 2 мільёны рублёў.

У кожным цэху, брыгадзе адчуваецца гэта барацьба. Узяць дражэйны цэх. Стаханаўка Максімава Нюра, якая раней норму выконвала на 148 проц., цяпер дае 164 і больш процантаў.

Я. РОЗЕНБЕРГ.

РАСЦЕ СТАЛІНСКАЯ КАЛОНА ПАРАВОЗАЎ

ВІЦЕБСК. Вывучэнне Сталінскай Канстытуцыі ўзняло вытворчы ўздым сярод рабочых паравознага дэпо.

18-га снежня машыніст Панасенка на ўчастку Орша—Віцебск правёў поезд вагой 1900 тон на нізкагатунковым вугалі пры хуткасці 55 клм. у гадзіну, супроць 37,3 клм. па норме, даўшы 26 мінут нагону.

Машыніст Шпакоўскі ў гэты-ж дзень правёў поезд з Оршы ў Віцебск вагою 1940 тон, дабіўшыся хуткасці 52,6 клм., пры норме 36 клм., маючы 37 мінут нагону. 19-га снежня Шпакоўскі правёў састаў даўжынёй ў 302 восі (норма 200) з хуткасцю 40 кілометраў у гадзіну.

На ўчастку Віцебск — Нова-Сакольнікі 16 снежня паязды ўпершыню павялі звышмагутныя паравозы «ФД». Машыніст-ордэнаносец Зіновіч у першы-ж дзень правёў поезд вагою 2.013 тон з нагонам у 31 мінуту.

Сталінская калона паравозаў, брыгадзірам якой з'яўляецца т. Зіновіч, налічвае ўжо 13 паравозаў.

Калгаснікі Братнаўскага сельсовета, Капыльскага раёна, вывучаюць гістарычны даклад таварыша Сталіна на VIII Усесаюзным З'ездзе Советаў і новую Канстытуцыю Саюза ССР. НА ЗДЫМКУ: старшыня сельсовета тав. Бурак чытае калгаснікам тэкст новай, Сталінскай Канстытуцыі СССР. Фота Грына і Лейна.

НЕПРЫСТУПНАЯ КРЭПАСЦЬ АБАРОНЫ

Справаздачныя даклады аб выніках Надзвычайнага VIII Усесаюзнага З'езда Советаў СССР у Мозырскай акрузе пачаліся з 9 снежня. Зроблены даклады на партыйных сходах, сходах партактыва і пленумах горсоветаў ў Мозыры, Петрыкаве, Тураве, Жыткавічах, Лельчыцах, Даманавічах. Гэтымі днямі праводзяцца сходы ў Капаткевіцкім, Нараўлянскім і Ельскім раёнах.

14, 15 і 16 снежня адбываліся пашыраныя пленумы сельсоветаў па ўсіх раёнах.

Працоўнае насельніцтва Мозырскай акругі з вялікай радасцю і небывалым энтузіязмам сустрэла гістарычны даклад правадыра народаў вялікага Сталіна і зацверджаную VIII Усесаюзным З'ездам Советаў Сталінскую Канстытуцыю.

На сходах і пленумах сельсоветаў рабочыя, калгаснікі і аднаасобнікі, натхнёныя Сталінскай Канстытуцыяй, абавязваюцца не толькі выканаць, але і перавыканаць вытворчыя планы за чацверты квартал гэтага года і план загатовак. Вынік гэтага ўжо ёсць: план па закупцы хлеба Жыткавіцкім раёнам выканан на 103,6 проц., Петрыкаўскім — 101,7 проц., Мозырскім — 101,4 проц., Капаткевіцкім — 101 проц., Тураўскім — 97,9 проц., Нараўлянскім — 95,4 проц., Ельскім — 90,3 проц., Даманавіцкім — 77,2 проц. і Лельчыцкім — 51,3 проц. Уся Мозырская акруга на 15 снежня план па закупцы хлеба выканала на 91,4 проц.

Значна палепшыўся ход ільнозагатовак, лесавывазак і выканання фінансавага плана.

На сходах пры абмеркаванні вынікаў Усесаюзнага З'езда Советаў прымаюцца рашэнні аб рашучым узмацненні абароннай работы ў акрузе, аб аказанні ўсямернай дапамогі нашай слаўнай рабоча-сялянскай Чырвонай Арміі і героям-пагранічнікам, якія ахоўваюць нашу граніцу. Апрача таго прымаюцца рашэнні аб арганізацыі ва ўсіх калгасах, соўгасах і МТС пярвічных арганізацый Асоавіяхіма, вылучэнні з іх вартавых каманд па ахове соцыялістычнай маемасці калгасаў і соўгасаў, аб разгортванні масавага стралковага спорту, устанаўленні ў калгасных канюшнях ваенізаваных метадаў уходу за канём.

Сходы праходзяць пад лозунгам павышэння якасці работы, павышэння большэвіцкай пільнасці.

11 снежня пленум Мозырскага горсовета пастанавіў да дня гадавіны Чырвонай Арміі — 23 лютага — адкрыць у Мозыры клуб ППХА для больш шырокага разгортвання сярод насельніцтва г. Мозыра работы па супроцьпаветранай і хімічнай абароне.

Змагаючыся за ажыццяўленне новай Канстытуцыі, напісанай геніяльным правадыром народаў таварышам Сталіным, працоўныя Мозыршчыны ператвораць сваю акругу ў непрыступную крэпасць, аб якую разаб'юць свае галовы ўсе, хто пасягне на нашу свяшчэнную зямлю.

ДУБІНА. Старшыня Мозырскага акрвыканкома

ЗРЫВАЕЦЦА ВУЧОБА МАЛАДЫХ БУДАЎНІКОЎ

У школе ФЗВ менскага Белкомунтрэста навучаецца каля 200 вучняў. Тут рыхтуюць кваліфікаваных будаўнікоў, каменшчыкаў, тынкоўшчыкаў, слесароў.

Укамплектаваўшы школу, дырэкцыя і Белкомунтрэст не паклапаціліся стварыць сваім выхаванцам адпаведныя ўмовы для вучобы.

80 юнакоў жывуць у інтэрнаце на рагу Совецкай і Нова-Маскоўскай вуліц, але інтэрнат не адпавядае свайму прызначэнню і пасля рабочага дня вучні не маюць дзе адпачыць.

У памяшканні антысанітарыя і бруд. Ложкі і матрацы пакрыты тоўстым слоем пылу, па іх поўзаюць клапы. Тумбачкі для захавання рэчаў паламаныя. На падлозе валяецца смецце і анучы. Вучні па некалькі тыдняў не наведваюць лазню. У адным з пакояў валяецца пасцельная бялізна, на якой спаў хворы тыфусам.

— Хоць-бы раз чай або каву заварылі,—абураюцца вучні.

Ім абрыдла піць дымны кіпяток з бака, які ніколі не вычышчаецца. Большасць вучняў харчуецца ў сухамятку. Стыпендыя выплачваецца нерэгулярна. Ніякай выхаваўчай работы сярод вучняў не вядзецца. З імі ніхто не гутарыць. У інтэрнаце няма ні радыё, ні газеты.

Для 12 вучняў дырэкцыя наняла кватэру ў Калодзішчах, але не абсталявала яе.

У школе ў некаторых цэхах не хапае інструментаў і сыравіны, у выніку паспяховасць нездавальняючая.

Дырэктар школы тав. Абрашэвіч лічыць, што ва ўсім вінаваты не ён, а калектыў школы. Іван ківае на Пятра, а вучоба 200 маладых будаўнікоў зрываецца.

КУДРАЎСКАЯ.

АБ КУЛЬТУРЫ ПРАТАКОЛАЎ

У сістэме партыйнай гаспадаркі велізарнае месца належыць пратаколам партыйных камітэтаў і партыйных сходаў. Асобныя факты, выяўленыя менскім гаркомам, паказваюць, што не ўсе яшчэ пярвічныя арганізацыі зрабілі неабходныя вывады з вынікаў праверкі і абмену партдакументаў. Узровень культуры пратаколаў у радзе пярвічных партарганізацый яшчэ вельмі нізкі. Часта яны складаюцца непісьменна і неахайна. Запісваюцца выступленні на пасяджэннях і сходах няправільна і тым самым у асобных выпадках скажаецца палітычны сэнс выступлення таварышоў.

У пратаколе партыйнага схода фабрыкі «Кастрычнік» за 9 кастрычніка 1936 года запісана выступленне тав. Гершона:

«У нас яшчэ ёсць рэзерв рабочых, адданых да справы партыі».

Праверкай устаноўлена, што нічога падобнага тав. Гершонам не было сказана. Гэты запіс з'яўляецца выдумкай пісак з паркома фабрыкі «Кастрычнік». Па сутнасці справы тут ўзведзен паклёп на рабочы клас, які да канца аддан партыі Леніна — Сталіна, справе соцыялізма. Тав. Гершон якраз гаварыў аб бязмежнай адданасці і любві рабочага класа да нашай партыі і аб тым, што ў нас ёсць аграмадныя вырасшыя рэзервы для папаўнення радоў партыі.

У той-жа партарганізацыі ў пратаколе ад 4 верасня па пытанню «Вынікі пленума гаркома і гарадскога партактыва» ў выступленні члена партыі Памяранец запісана:

«Трэба адзначыць, што методыка выкладання Агульніка была добрай і такі метад мы павінны аднавіць».

Пры праверцы і па заяве самаго сакратара парткома тав. Канопіка ўстаноўлена, што нічога падобнага яна не гаварыла. Наадварот, у сваім выступленні т. Памяранец гаварыла, што методыка трацкіста-двурушніка Агульніка належыць дакладнай праверцы і што гэта методыка была вельмі дрэнная, якая не давала магчымасці комуністу засвоіць марксісцка-ленінскую тэорыю.

У абодвух выпадках неахайнасць у афармленні пратаколаў перарастае ў палітычную памылку, віноўнікамі чаго з'яўляюцца сакратар парткома, старшыня і сакратар схода, якія падпісвалі такі пратакол.

У партарганізацыі ВПІ на парткоме слухалі «Аб размеркаванні партнагрузак» і пастанаўляюць: «Партнагрузкі па факультэтах згодна інфармацыі таварышоў Віленскай і Балобінай зацвердзіць». Якія даручэнні даны комуністам — гэта з пратаколу не бачна.

Неахайныя адносіны ў афармленні пратаколаў падчас даходзяць прама да анекдотаў.

У пратаколе парткома партарганізацыі друкарні імя Сталіна ад 5 кастрычніка 1936 г. замест таго, каб запісаць: «11 кастрычніка правесці агульнапартыйны сход», запісалі:

«11 кастрычніка правесці агульнапераплётны сход». Пратакол у такой рэдакцыі падпісан сакратаром парткома тав. Старавойтавым.

19 кастрычніка партком політэхнічнага інстытута заслухаў прапагандыста тав. Рубенчыка аб рабоце парттуртка на механічным факультэце і выносіць пастанову:

«Адзначыць, што работа парттуртка прапагандыста Рубенчыка праходзіць нармальна. Прапанаваць парторгу механічнага факультэта тав. Стасэвічу прыняць меры да членаў партыі, якія не наведваюць заняткі. Тав. Берыловічу забяспечыць неабходнымі дапаможнікамі парттурткі. Прапанаваць тав. Рубенчыку скласці план работы гуртка»

Цяжка сказаць, што работа ў гэтым гуртку праходзіць нармальна. Плана работы гуртка няма. Дапаможнікаў няма. Комуністы не наведваюць заняткі, што-ж тут нармальнага?

Такія лёгкадумныя адносіны да пратаколаў сведчаць, што асобныя сакратары партыйных камітэтаў не зразумелі, што пратаколы партыйных камітэтаў і партыйных сходаў з'яўляюцца важным партыйным дакументам.

Менскім гарадскім камітэтам партыі ў даным выпадку праведзена належная работа супроць зняважы да аднаго з пытанняў партыйнай гаспадаркі — пратаколаў. Сакратарам партыйных камітэтаў растлумачана, што такі падыход да афармлення пратаколаў ёсць па сутнасці справы непавага да партыйнага калектыва, небольшэвіцкія адносіны да партыйнай гаспадаркі. Гэта трэба ўлічыць усім сакратарам пярвічных партарганізацый.

ГУРАЛІС.

ГУТАРКА З КАЛГАСНІКАМІ

На здзіўленне прыехаўшых з раённага цэнтра таварышоў, калгаснікі сабраліся вельмі хутка. Здзіўлен быў і сам старшыня калгаса. Наперакор яго запэўненню, што народ збярэцца не раней 9 гадзін вечара, калгасная канцэлярыя была поўна людзей ужо к 7 гадзінам. Атрымалася так таму, што калгаснікам на гэты раз абвясцілі збірацца не на сход, як гэта было раней, а на гутарку, прычым кожнаму было сказана, што гутарку будзе праводзіць сакратар райкома партыі тав. Мелехаў па ўсіх цікавячых калгаснікаў пытаннях.

Для жыхароў вёскі Карма, Ельскага раёна, такая гутарка з'явілася вялікай падзеяй. Сакратар райкома прыязджаў у калгас і раней, але гутарыў ён з калгаснікамі, галоўным чынам, па «планавых» гаспадарчых пытаннях. А тут — запытвай усё, што толькі цябе цікавіць.

Першым задаў пытанне калгаснік Падгурскі. Ён папрасіў растлумачыць больш падрабязна, што ўяўляе сабою шматнацыянальная Аўстра-Венгрыя, аб якой упамінаў у сваім дакладзе таварыш Сталін на Надзвычайным VIII Усесаюзным З'ездзе Советаў. Не паспеў тав. Мелехаў адказаць на першае пытанне, як калгаснік Хамутоўскі задаў другое — аб крызісах у капіталістычных краінах. За другім паследвала трэцяе, прычым ужо не палітычнага характару, а з галіны астраноміі. Калгаснік Пятроўскі папрасіў расказаць пра рух зямлі навокал сонца.

Пытанні сыпаліся адно за другім. Калгаснікі цікавіліся літаральна ўсім. Сярод заданых пытанняў былі такія, як, што такое капітал, што такое дзяржава. Гутарка праходзіла вельмі ажыўлена. На заданыя пытанні адказвалі не толькі сакратар райкома, але і больш развітыя калгаснікі.

Стрэлка гадзінніка паказвала 10, а пытанням не было канца. У гутарку ўцягваліся ўсё новыя і новыя людзі. Адны пыталі, калі і як будуць праводзіцца новыя выбары ў Советы на аснове Сталінскай Канстытуцыі, другія цікавіліся пытаннямі калгаснага жыцця.

Характэрна адзначыць, што ў працэсе гутаркі былі ўскрыты факты парушэння ў калгасе статута сельскагаспадарчай арцелі. Калгаснік Немяржыцкі Іван задаў такое пытанне: «Ці можа праўленне калгаса абрэзаць прысядзібны ўчастак калгасніка, калі плошча яго складае 0,45 гектара? Тав. Мелехаў растлумачыў, што згодна калгаснага статута абрэзу падлягаюць толькі тыя прысядзібныя ўчасткі калгаснікаў, плошча якіх перавышае 0,60 гектара. Тады Немяржыцкі выступіў і расказаў, як старшыня іх калгаса тав. Урэцкі загадаў абрэзаць усе прысядзібныя ўчасткі, плошча якіх перавышае 0,30 гектара. Асабіста ў Немяржыцкага было адрэзана 0,15 гектара. Выступіўшы тут-жа старшыня калгаса прымушан быў прызнацца, што ён груба парушыў калгасны статут. Праўленню калгаса было прапанавана неадкладна выправіць допушчаную памылку.

Гутарка закончылася позна вечарам. Калгаснікі засталіся вельмі задаволенымі. Яны не супроць былі, калі-б сакратар райкома або іншыя кіруючыя работнікі прыязджалі да іх праводзіць такія гутаркі кожную пяцідзёнку.

Р. ФРАЛОЎ.

НОВАЯ АРШАНШЧЫНА

СОСКІН

Сакратар Аршанскага райкома партыі, дэлегат Надзвычайнага VIII Усесаюзнага З'езда Советаў.

Велізарнейшае шчасце выпала на маю долю—быць дэлегатам Надзвычайнага VIII Усесаюзнага З'езда Советаў, бачыць і слухаць творца новай Канстытуцыі вызначнейшага чалавека эпохі любімага, слаўнага правадыра нашай соцыялістычнай радзімы — таварыша Сталіна.

Цяжка перадаць тое бязмежнае пачуццё радасці, якое мы, дэлегаты, перажывалі на З'ездзе.

Таварыш Сталін з уласцівай яму прастатой і сілай зразумела, глыбока і мудра далажыў З'езду аб праекце новай Канстытуцыі, далажыў аб тых зменах, якія адбыліся ў жыцці СССР з часу прыняцця першай Канстытуцыі на 2-м З'ездзе Советаў, г. зн. з 1924 па 1936 год.

Сталінская Канстытуцыя — гордасць і радасць усіх працоўных СССР, рэальны рэзультат вялікіх гістарычных перамог, атрыманых нашай краінай пад мудрым вадзіцельствам нашага Сталіна.

На прыкладзе Аршанскага раёна мы таксама бачым велізарны рост, які ёсць у нашай краіне.

Да рэволюцыі, па даных кнігі «Россия» (пад рэдакцыяй Семёнава), у Оршы налічвалася «рознага роду прамысловых устаноў не больш чым 40 і не больш чым 200 рабочых. Жыхароў у Оршы — 15 тысяч. Даходы горада складаюць 19 тысяч рублёў».

Зусім змяніўся эканамічны і культурны твар нашага раёна за час рэволюцыі. За 19 год у Аршаншчыне вырасла 65 буйных прадпрыемстваў, на якіх працуюць да 17 тысяч рабочых. У 1936 годзе яны даюць прадукцыі на 50 мільёнаў 518 тысяч 965 рублёў (без прадпрыемстваў чыгуначнага вузла).

У 27 саматужна-прамысловых прадпрыемствах раёна працуе 2.397 чалавек, якія даюць прадукцыі ў гэтым годзе на 18 млн. 598 тысяч 600 руб.

На былых вечна непраходных балотах зараз красуецца велічны гігант—першая раённая электрастанцыя БССР імя таварыша Сталіна. Яна абслугоўвае фабрыкі, заводы, сотні калгасаў і соўгасаў і рад буйнейшых рабочых цэнтраў рэспублікі — Віцебск, Магілеў, Оршу і іншыя гарады і мястэчкі.

На Асінаўскім балоце, дзе раней не ступала нага чалавека, пабудаван буйнейшы ў БССР тарфяны завод.

Нашы гіганты — БелДРЭС і Асінторф, успеты ў пісьме беларускага народу таварышу Сталіну:

Пад Оршай на чорных балотных прасторах
Збудаван БелДРЭС і, заместа лучын,
Ён ходзіць па хатах—святло сваё дорыць,
Ён сіла матораў, ён сэрца машын.

Чыгуначны вузел Оршы з'яўляецца адным з буйнейшых у сетцы чыгунак нашага Саюза і па выкананню сваіх паказальнікаў знаходзіцца ў ліку перадавых.

Зззяюць беласнежныя карпусы аршанскага мясакамбіната, які вырабляе на 10 мільёнаў 400 тысяч рублёў прадукцыі. Хлебакамбінат выпускае звыш чым на 1 мільён 73 тысячы руб. хлебнай прадукцыі. Сілікатны завод, пабудаваны ў гады 2-й пяцігодкі, дае 14 мільёнаў штук сіліката.

Цагліна за цаглінай уздымаюцца ўверх карпусы магутнага ўсесаюзнага ільнокамбіната.

Значна механізаван завод «Чырвоны Кастрычнік» па вырабу цвікоў, які дае прадукцыі больш чым на 11 мільёнаў рублёў.

На месцы маленькай механічнай майстэрні вырас буйнейшы металаапрацоўчы завод «Чырвоны барэц».

Непазнавальнай стала сельская гаспадарка. Калі да 1917 года 14 тысяч бядняцка-серадняцкіх гаспадарак у былым Аршанскім павеце ўладалі надзельнай дрэннай зямлёй у размеры 45.655 дзесяцін, а 384 памешчыкі, 400 кулакоў уладалі звыш 278.288 дзесяцінамі адборнай зямлі, то цяпер толькі ў адным Аршанскім раёне за 201 калгасам замацавана бясплатна і навечна 104.020 гектараў. Апрача гэтага ў раёне ёсць 5 соўгасаў. Раён калектывізаван на 95,4 проц.

На палях соцыялістычнай вёскі нашага раёна працуе 112 трактароў, 2 камбайны і іншыя складанейшыя сельскагаспадарчыя машыны. Электрыфікавана ў раёне 44 калгасы, 2 тысячы калгасных двароў маюць лямпкі Ільіча.

У 1937 годзе машынатрактарны парк будзе яшчэ больш павялічан у сувязі з арганізацыяй трэцяй МТС. Усе калгасы будуць абслужаны машынатрактарнымі станцыямі.

Вырасла і квітнее соцыялістычная культура ў раёне.

Да 1917 года на тэрыторыі Аршанскага раёна было звыш 50 цэркваў, манастыроў, сінагог, якія з'яўляліся ачагамі мракабесся, і ўсяго толькі 8 народных прыходскіх школ.

Цяпер Аршаншчына мае: педінстытут, педтэхнікум, сельгастэхнікум, вышэйшую і раённую калгасныя школы, 140 сярэдніх і ніжэйшых школ, дзе навучаецца 25 тысяч дзяцей на іх роднай мове. Ёсць 680 бібліятэк, пабудаван гукавы кінотэатр. На месцы былога сабора цяпер адзін з лепшых у БССР аэраклубаў. У 14 былых цэрквах у раёне адкрыты калгасныя клубы.

Ліквідавана ў асноўным непісьменнасць у раёне.

Партыя і совецкая ўлада выхавалі дзесяткі і сотні адданых будаўнікоў соцыялізма, нашу новую працоўную інтэлігенцыю.

Яшчэ па даных мінулага года 95 дзяцей калгаснікаў нашага раёна скончылі совецкія ВНУ і зараз працуюць інжынерамі, 148 скончылі тэхнікумы і працуюць тэхнікамі, 83—аграномамі, 124—заатэхнікамі, 386—настаўнікамі, 139—медработнікамі, 172—ветурачамі, 279 чалавек начальніцкага складу Чырвонай Арміі.

Працоўныя нашага раёна ганарацца тым, што на працягу апошніх чатырох год раён з'яўляецца перадавым у БССР па выкананню ўсіх гаспадарча-палітычных мерапрыемстваў, што ўсе гэтыя гады за паспяховае сканчэнне сельскагаспадарчага года раён трымае прысуджаны яму пераходны чырвоны сцяг ЦК КП(б)Б, Соўнаркома і тры гады як замацаваў за сабой сцяг ЦВК БССР.

Гэтыя дасягненні ні ў якім выпадку нас не самасупакояць.

Наадварот, у нас яшчэ больш узнімаецца энтузіязм, энергія арганізаваць масы рабочых, калгаснікаў, працоўных раёна на выкананне задач, якія стаяць перад прамысловасцю і сельскай гаспадаркай раёна.

Пад кіраўніцтвам партыйнай арганізацыі, ЦК КП(б)Б, на чале з лепшым сталінцам тав. Гікало, Аршанскі раён і надалей будзе перадавым раёнам ордэнаноснай БССР.

Зарукай таго, што мы будзем працаваць яшчэ лепш як у галіне прамысловасці, так і ў сельскай гаспадарцы, з'яўляюцца растучыя кадры стаханаўцаў—знатных людзей прадпрыемстваў, соўгасаў, калгасаў нашага раёна. Іх імёны вядомы ўсяму раёну і Совецкай Беларусі.

Рабочыя, калгаснікі, працоўныя Аршанскага раёна ганарацца сваімі ордэнаносцамі тт. Ражковым, Палітыка, Кедравай, Цыханскай, Пецкалёвай.

У пісьме беларускага народу да таварыша Сталіна наш лепшы стаханавец калгаснай вёскі — ордэнаносец т. Ражкоў паказан як вядомы чалавек Совецкай Беларусі, які даў усесаюзны рэкорд на ільнотрапальнай машыне.

А Ражкоў, аб ім гоман ідзе па краіне.
За сто трыццаць гадзін, як хвіліна адна,
на трапальнай электраматорнай машыне
даў шэсць тысяч семсот кілограм валакна.

Працоўныя раёна разам з усімі працоўнымі нашай краіны актыўна абмяркоўваюць і вывучаюць даклад правадыра і Сталінскую Канстытуцыю.

Яшчэ да зацверджання Канстытуцыі, у абмеркаванні праекта яе прыняла ўдзел 46.500 чалавек, г. зн. 87 проц. усяго ліку выбаршчыкаў раёна. Было ўнесена 540 прапаноў і дадаткаў да праекта.

І зараз, пасля зацвярджэння на З'ездзе і апублікавання Сталінскай Канстытуцыі, з велічайшым энтузіязмам пачалося па ўсяму раёну глыбокае вывучэнне двух непарыўна звязаных гістарычных дакументаў нашай эпохі — даклада таварыша Сталіна і зацверджанай З'ездам Канстытуцыі.

Свае пачуцці, мыслі і ўдзячнасць да творца Канстытуцыі таварыша Сталіна працоўныя нашага раёна выказалі ў народных частушках, запісаных у калгасах раёна.

Вось некаторыя з іх:

Весялей іграй, гармошка,
Песні славы нашых дзён.
Канстытуцыю мы маем
Вялікі сталінскі закон.
У ёй сталінскія словы
Зоркай яркаю гараць,
Чалавек! Ён мае права
Жыццё, шчасце будаваць.
І на працу—гордасць нашу
Нам прадстаўлены права.
Сталін родны даў нам гэта,
Канстытуцыя дала.
На рабоце, на вучобе
Мы — стаханаўцаў сям'я.
На асвету права маем —
Канстытуцыя дала.
Эх жыццё! Якая радасць,
Найшчаслівая пара.
Адпачынак кожны мае —
Канстытуцыя дала.
За Канстытуцыю, за радасць нашу,
За славу шчасця нашых дзён,
Дзякуй, дзякуй, родны Сталін,
За выдатнейшы закон.

Якія практычныя задачы мы ставім перад сабою ў сувязі з зацверджаннем Сталінскай Канстытуцыі? Узмацніць палітычную, культурна-масавую, агітацыйна-прапагандысцкую работу. Патрэбна рашуча палепшыць работу совецкага апарата, чула прыслухоўвацца да патрэб насельніцтва, ажывіць работу нашых советаў, секцый, дэпутацкіх груп, наладзіць рэгулярную справаздачнасць перад выбаршчыкамі.

Таварыш Сталін сказаў:

«...калі-ж наша агітацыйная работа будзе ісці па-большэвіцку, то народ не прапусціць варожых людзей у свае вярхоўныя органы. Значыць, трэба працаваць, а не хныкаць».

Гэта трэба памятаць і з гэтага зрабіць усе патрэбныя вынікі.

Рашуча, смела, па-большэвіцку разгарнуць большэвіцкую крытыку і самакрытыку нашых недахопаў. Цвёрда, непахісна праводзіць у жыццё Сталінскую Канстытуцыю, змагаючыся супроць малейшага парушэння і скажэння яе.

Мы павінны арганізаваць далейшае глыбокае вывучэнне кожнага раздзела, артыкула Канстытуцыі такім чынам, каб не засталося ні аднаго працоўнага раёна, які-б не ведаў гэтага вялікага дакумента.

Неабходна таксама ўзмацніць абаронную работу ў раёне. Зрабіць крэпасцю абароны кожнае прадпрыемства і калгас, актыўна прымаць удзел у рабоце Асоавіяхіма і аэраклуба. Поўнасцю задаволіць узрастаючую зацікаўленасць нашай моладзі ў авалоданні ваеннымі ведамі для абароны сваёй радзімы.

Што датычыць маіх вывадаў з таго, што я бачыў, чуў і перажываў на З'ездзе, то яны ясны:

Працаваць яшчэ лепш чым да гэтага часу.

Я думаю, што да гэтага вываду далучацца ўсе працоўныя Аршаншчыны.

ПРАЦОЎНЫЯ БССР АБУРАНЫ БАНДЫЦКІМ НАПАДАМ ФАШЫСЦКІХ МЯЦЕЖНІКАЎ НА ЦЕПЛАХОД „КОМСОМОЛ“

Мы гатовы стаць на абарону сваёй радзімы

КРУПКІ. (Кар. «Звязды»). У соўгасе «Перадавы» адбыўся мітынг па поваду зладзейскага ўчынку фашысцкіх піратаў, патапіўшых совецкі цеплаход «Комсомол».

— Мы далучаемся да голасу ўсяго 170-мільённага народу вялікага Совецкага Саюза з просьбай да нашага ўрада паслаць у воды Міжземнага мора свае эскадры для аховы нашых гандлёвых караблёў,—заявіў рабочы Веялка. — Мы не дазволім азвярэлым фашыстам кранаць сваімі крывавымі рукамі нашы совецкія караблі.

— Няхай ведаюць фашысцкія піраты, што па першаму закліку свайго роднага ўрада, — сказаў на мітынгу трактарыст Аўсоў, — мы заўсёды гатовы стаць на абарону сваёй дарагой радзімы. Я першым замяню трактар на танк і буду біць ворагаў так, як яны ніколі яшчэ не былі біты.

Рабочы калектыў пастанавіў адлічыць 50 проц. аднадзённага заработку ў фонд пабудовы новых баявых крэйсераў.

Агульны сход рабочых і служачых Крупскай МТС у сваёй рэзалюцыі піша: «Мы просім наш совецкі ўрад ударыць так па руках фашысцкіх піратаў, каб ім больш не было павадна саваць сваё свіное рыла ў наш совецкі агарод. Створым магутны фонд пабудовы новых совецкіх крэйсераў і падводных лодак. Адлічваем у фонд адзін процант свайго месячнага заработку».

А. ЛОСЬ.

Пабудуем новыя крэйсеры і цеплаходы

КЛІМАВІЧЫ. На прадпрыемствах і ў калгасах раёна адбываюцца мітынгі пратэсту супроць дзікага нападу фашысцкіх піратаў на совецкае судно «Комсомол».

24 снежня адбыўся многалюдны гарадскі мітынг, удзельнікі якога просяць совецкі ўрад прыняць рашучыя меры па ахове нашага гандлёвага флота ад фашысцкіх правакатараў вайны. «У адказ на наглую вылазку ашалелых бандытаў мы пабудуем новыя крэйсеры і цеплаходы. Краіна соцыялізма свяшчэнна і недатыкальна. Яна непрыступна для інтэрвенцыі», — заявіў рабочы сілікатнага завода Лосеў Антон.

На пабудову цеплахода «Боевой комсомол» рабочыя сілікатнага завода, друкарні і работнікі райаддзела сувязі адлічылі палову дзеннага заработка. Рабочыя і служачыя Клімавіцкай МТС унеслі дзенны заработак.

В. МІНАЎ.

**

ЧАВУСЫ. На шматлікіх мітынгах рабочыя, калгаснікі, інтэлігенцыя, члены арцелей у сваіх выступленнях выказваюць пачуццё глыбокай нянавісці да вырадкаў чалавечага роду, фашысцкіх падпальшчыкаў вайны, якія па-зверску патапілі наш цеплаход «Комсомол».

Рабочыя соўгаса «Культура» і Чавускай МТС просяць совецкі ўрад накіраваць у іспанскія воды эскадру для аховы нашых гандлёвых караблёў.

У адказ на заклік рабочых суднабудаўнічага Балтыцкага завода пабудаваць магутны морскі флот, рабочыя соўгасаў, МТС, настаўнікі, работнікі сувязі, кааперацыі, усе служачыя ўстаноў ужо адлічылі аднадзенны заработак. Калгасны актыў Амхінецкага сельсовета ўжо сабраў 228 рублёў на пабудову новых караблёў.

БЕРАЗОЎСКАЯ.

**

Рабочыя калінкавіцкай арцелі «Прагрэс» у аднагалосна прынятай рэзалюцыі выказваюць рашучы пратэст супроць бясчынстваў фашысцкіх піратаў.

«Мы аказваем дапамогу гераічнаму іспанскаму народу адлічэннем аднаго процанта зарплаты кожны месяц да канчатковай іх перамогі над фашызмам. Адначасова мы праводзім збор сродкаў на пабудову новага цеплахода імя тав. Тэльмана Выклікаем усе працоўныя калектывы арцелей промкааперацыі Беларусі пачаць правядзенне збору сродкаў на цеплаход імя тав. Тэльмана. На зверствы фашысцкіх бандытаў мы яшчэ лепш умацуем інтэрнацыянальную работу ячэек МОПР'а».

**

У адказ на наглую правакацыю фашыстаў калгаснікі, рабочыя соўгасаў, настаўнікі, вучні Смалявіцкага раёна ўносяць сродкі для пабудовы новых магутных караблёў. Комсамольцы і моладзь торфзавода імя Гея адлічылі 430 руб. Яны абавязаліся яшчэ больш павышаць свае вайсковыя веды. Рабочыя соўгаса «Зарэчча» сабралі 180 руб., калгаснікі арцелі «Чырвоная Жодзіна» — 120 руб. Больш 200 руб. сабралі настаўнікі і вучні жодзінскай няпоўнай сярэдняй школы.

**

На самадумскім лесазаводзе Горацкага раёна рабочыя ў часе мітынгу заявілі: «Замест загінуўшага цеплахода «Комсомол» пабудуем дзесяткі новых цеплаходаў». Яны пастанавілі адлічыць поўпроцанта месячнага заработку на пабудову новых морскіх суднаў.

**

ПЛЕШЧАНІЦЫ, 26 снежня. (БЕЛТА). Аб вялікай нянавісці да фашысцкіх бандытаў з вялікай дарогі, якія нагла парушаюць міжнародныя правы суднаходства, аб вялікай адданасці да радзімы і гатоўнасці яе абараняць гаварылі ў сваіх выступленнях на мітынгу рабочыя соўгаса «Замошша». У прынятай рэзалюцыі яны заяўляюць: «Патапленне нашага цеплахода не пройдзе беспакарана для фашысцкіх разбойнікаў. Няхай памятаюць фашысты, што калі яны асмеляцца напасці на нас, то скруцяць сабе галаву». Рабочыя абавязаліся яшчэ больш умацоўваць абаронную работу і арганізаваць узвод чырвоных сясцёр.

Рабочыя крухмальнага завода пастанавілі адлічыць поўдзенны заработак на пабудову новых караблёў.

П'еса А. Астроўскага «Ваўкі і авечкі» ў пастаноўцы Першага беларускага дзяржаўнага тэатра. НА ЗДЫМКУ: артыст А. Крыніца ў ролі Лінявева і С. Бірыла ў ролі Беркутава.

ДА АДКРЫЦЦЯ ЗІМОВАГА СЕЗОНА Ў БДТ-1

27 снежня спектаклем «Ваўкі і авечкі» А. Астроўскага адкрыў зімовы сезон у Менску Першы Беларускі дзяржаўны тэатр.

У гэтым годзе рэпертуар тэатра ўзбагаціцца пастаноўкамі раду буйных класічных твораў. Апрача пастаўленага спектакля «Ваўкі і авечкі» А. Астроўскага (рэжысёр Л. Рахленка, мастак О. Марыкс), тэатр заканчвае работу над пастаноўкай п'есы М. Горкага «Апошнія» (рэжысёр М. Зораў, мастак т. Власюк). Разгорнута работа над пастаноўкай, прысвечанай стагоддзю з дня смерці вялікага рускага паэта А. С. Пушкіна — «Капітанская дачка» (рэжысёр — заслужаны артыст рэспублікі Л. М. Літвінаў, мастак О. Марыкс, кампазітар В. Крукаў).

Чарговымі спектаклямі класікі будуць: «Скупы» Ж. Мальера, «Рычард III» Шэкспіра і «Беднасць не загана» А. Астроўскага.

З арыгінальных п'ес беларускіх драматургаў уключана ў план паставіць «Салаўя» З. Бядулі, «Машэку» Е. Міровіча, «Маці» І. Гурскага, новую п'есу Кузьмы Чорнага. Над усімі гэтымі творамі аўтары працуюць, тэатр дапамагае рэжысёрскай кансультацыяй.

Значны лік класічных п'ес павінен дапоўніць той прабел з класічным рэпертуарам, які быў у мінулыя гады ў БДТ-1. За час з 1926 па 1936 г. БДТ-1 паставіў усяго дзве класічныя п'есы: «Недарасль» Фанвізіна і «Жакерыя» па Праспэру Мерымэ. І «Недарасль» і «Жакерыя» зняты з рэпертуара, як фармалістычныя спектаклі. Зняты з рэпертуара БДТ-1 таксама і «Сімфонія гневу», «Зямля і неба», «Далёкае», — п'есы, у якіх палітычна-шкодныя ўстаноўкі, скажоны і нетыповы паказ замежнай («Сімфонія гневу») і нашай («Далёкае») рэчаіснасці выразна падкрэсліваўся фармалістычнай пастаноўкай спектакляў.

Гарачыя творчыя дыскусіі ў калектыве БДТ-1, выкліканыя артыкулам у газеце «Правда» аб народнасці совецкага мастацтва і варожых фармалістычных плынях, а таксама пастановай Усесаюзнага камітэта па справах мастацтваў аб спектаклі «Богатыри» ў Маскоўскім камерным тэатры, дапамаглі выкрыць буйнейшыя недахопы як у пастаноўках паасобных спектакляў, так і ва ўсёй сістэме мастацкага кіраўніцтва БДТ-1.

Поўнае ігнараванне грамадскай думкі ўнутры калектыва, высакамерныя, панскія адносіны да свайго глядача былі ўласцівы для гэтай «сістэмы». «Нас не разумеюць, значыць, глядач не дарос да нас. Мы павінны арыентавацца на культурны актыў глядача, а не на шырокія масы», — заяўляла мастацкае кіраўніцтва. Ігнараванне гістарычнай праўды ў імя фармалістычных выкрутасаў, разуменне соцыялістычнага рэалізма не як адзінага творчага метада совецкага мастацтва, а як нейкага арыентуючага лозунга не раз прыводзіла да страшэннай эклектыкі стыляў і прыёмаў у адным спектаклі, да выключнай кампазіцыйнай безалабернасці.

Усё гэта, памножанае на шкодную ўстаноўку — нібыта кожны спектакль ёсць «плаванне ў невядомае», спрыяла творчай анархіі, бясплanavасці. За год выпускаліся 2—3 прэм'еры ў той час, калі калектыў БДТ-1 мог стварыць значна больш. Да гэтага трэба дадаць яшчэ сляпую апалагетыку Мейерхольда, ігнараванне мінулых дасягненняў БДТ-1, рэалістычнай манеры ігры вядучай часткі акторскага калектыва. Адсюль зразумела, якая сцяна паступова вырасла паміж калектывам БДТ-1 і яго мастацкім кіраўніком — заслужаным артыстам рэспублікі Л. М. Літвінавым.

Трэба сказаць, што Л. М. Літвінаў у рэзультаце гарачых дыскусій адмовіўся ад сваіх шкодных прынцыпаў і ўстановак і распачаў карэнную перабудову.

Уважлівыя адносіны да класічных твораў, гістарычная дакладнасць у паказе эпохі, соцыялістычны рэалізм як адзіны творчы метад у рабоце — вось тыя новыя задачы, якія стаяць перад БДТ-1.

Е. РАМАНОВІЧ.

ПОМНІКІ ГРАМАДЗЯНСКАЙ ВАЙНЫ Ў БССР

У радзе гарадоў БССР будуць пабудаваны манументальныя помнікі грамадзянскай вайны. Гарадскія і раённыя арганізацыі горада Барысава, дзе Чырвоная Армія вяла жорсткія баі і нанесла сакрушальны ўдар белапольскім акупантам, зацвердзілі праект абеліска ў памяць грамадзянскай вайны. Месцам для яго выбран бераг ракі Бярэзіны, каля будуючайся аўтастрады Менск — Масква. Вышыня абеліска — 20 метраў. Яго можна будзе ўбачыць на адлегласці многіх кілометраў. Падмурак абеліска ўпрыгожваецца трыма скульптурнымі фігурамі — конніка, які ўвасобіць чырвоную конніцу, чырвонаармейца і партызана. На цокалі два барэльефы пакажуць наступленне чырвонай кавалерыі і групу чырвоных партызан. Уся ўстаноўка ўвянчаецца пяцікантовай пазалочанай зоркай. Абеліск будзе пабудован з бетону і граніту. Мясцовыя майстры-каменячосы працуюць над колкай і шліфоўкай велізарнага валуна, знойдзенага ў лесе ў 30 кілометрах ад Барысава. Гэты камень пойдзе для абліцоўкі. Аўтар праекта — беларускі скульптар Глебаў.

У Бабруйску пачаўся грамадскі прагляд праектаў абеліска і помніка грамадзянскай вайны, прадстаўленых беларускімі скульптарамі Рытэрам і Бембелем.

У Гомелі праектуецца пабудова помніка грамадзянскай вайны, які адлюструе такі момант барацьбы і ліквідацыі контррэволюцыйнага стракапытаўскага паўстання.

Адкрыццё ўсіх гэтых помнікаў намячаецца да 20-годдзя вялікай Кастрычніцкай рэволюцыі.

УСЕБЕЛАРУСКАЯ НАРАДА КАЛГАСНЫХ ФІЗОРГАЎ

СПАБОРНІЦТВЫ КАЛГАСНЫХ ЦЯЖКААТЛЕТАЎ

У клубе НКУС БССР адкрылася ўсебеларуская нарада лепшых калгасных фізоргаў, скліканая ЦК ЛКСМБ і Беларускім камітэтам па справах фізкультуры і спорту. Удзельнікі нарады абмеркавалі вынікі рэалізацыі рашэння ЦК КП(б)Б і СНК БССР аб фізкультурнай рабоце на вёсцы. З дакладам па гэтаму пытанню выступіў часова выконваючы абавязкі старшыні Беларускага камітэта па справах фізкультуры і спорту тав. Кузняцоў. Учарайшы дзень быў прысвечан спрэчкам.

Адначасова на нарадзе праводзяцца першыя ў БССР калгасныя цяжкаатлетычныя спаборніцтвы, у якіх прымаюць удзел каманды Полацкай, Мозырскай і Лепельскай акруг і Менскага раёна. Штангісты-калгаснікі добра падрыхтаваны. Найбольшую вагу выжалі двума рукамі два атлёты сярэдняй вагі — рабочы соўгаса «Сенніца», Менскага раёна, тав. Клемянчук і калгаснік з калгаса «Чырвоны сцяг», Мазырскай акругі, тав. Стасенка: абодва па 75 кілаграмаў. Добра трэніраваны барцы Менскага раёна. Яны дэманструюць высокую тэхніку французскай барацьбы.

МОЗЫРСКАЯ МУЗЫЧНАЯ ШКОЛА

Невялікая шыльда, што прыбіта пры ўваходзе ў дом, абвяшчае: «Мозырская музычная школа». У школе займаецца 120 дзяцей: 80 — па класу раяля, 30 — па класу скрыпкі і 10 — па класу народных музычных інструментаў. Апрача таго, усе дзеці вывучаюць харавыя спевы і рытмічна-пластычныя танцы.

Сярод тых, якія ўпершыню селі за раяль, ёсць дзеці з вялікімі здольнасцямі. Васьмігадовая Ніна Багінская — дачка калгасніка сельскагаспадарчай арцелі імя Сталіна, Нараўлянскага раёна—расказала, што як толькі яна даведалася аб адкрыцці ў Мозыры музычнай школы — адразу-ж стала прасіць бацькоў паслаць яе туды вучыцца. Просьба дзяўчынкі была выканана. Зараз яна займаецца па класу раяля і праяўляе вялікія здольнасці. Па здольнасцях к рытмічна-пластычным танцам асабліва выдзяляюцца сёстры Міронавы — Ніна і Оля. Яны па-майстэрску выконваюць дзіцячыя балетныя танцы.

Р. ФРАЛОЎ.

СУД

Справа работнікаў менскага страхавога пункта

Учора ў перапоўненай зале клуба будаўнікоў судовая калегія Вярхоўнага суда БССР пад старшынствам тав. Болдырава ў складзе членаў суда тт. Езерскага і Футэрфас пачала слухаць справу работнікаў менскага страхавога пункта і паштамта па абвінавачанню ў падробцы розных дакументаў і раскрадванні дзяржаўных грошай (гл. «Звязду» ад 24 снежня).

Абвінавачанне падтрымлівае старшы пам. пракурора рэспублікі тав. Шыфрын. Абараняюць абвінавачаных члены Калегіі абаронцаў тт. Пульман, Фрыдман і Геновіч.

На першым пасяджэнні суд дапытаў абвінавачваемата інструктара страхпункта Е. К. Кавалевіча.

Судовае следства ўстанаўлівае, што Кавалевіч шляхам розных падробак у справах памерлых пенсіянераў, а таксама залічэння ў спісы пенсіянераў сваіх сваякоў і сваёй жонкі разам з касірам менскага паштамта Джэнаевічам і інш. суўдзельнікамі на працягу трох год раскралі 145.976 руб. 26 кап.

І. МІН.

ДЗЁННІК

Агульнагарадская нарада рэдактароў шматтыражак, рэдкалегій насценных газет сумесна з рабкораўскім актывам адбудзецца 29 снежня ў 7 гадзін вечара. На парадку дня нарады — даклад загадчыка аддзела друку ЦК КП(б)Б тав. Казюка — «Сталінская Канстытуцыя і задачы большэвіцкага друку». Білеты — па горрайкомах КП(б)Б.

— Нарада сакратароў райкомаў і парторгаў Кагановіцкага раёна адбудзецца 29 снежня, у 7 гадзін вечара, у Доме тэхнікі (Комсамольская, 25).

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ.

СЁННЯ Ў ТЭАТРАХ І КІНО:
БДТ-1 — «ВАЎКІ І АВЕЧКІ»,
«ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА» — «Заключенные», «ПРОЛЕТАРЫЙ» — «Борцы», «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ» — «Каін і Арцём», «СПАРТАК» «Сялянe», ДЗІЦЯЧЫ КІНОТЭАТР — «Ударам на удар».

МЯНЯЮ КВАТЭРУ ў Полацку на кватэру ў Менску. Даведацца: вул. Валадарскага, 11, кв. 2, Пускунова.

Інстытут масавага завочнага навучання партактыва пры ЦК КП(б)Б
паведамляе, што 29 СНЕЖНЯ ў 18 гадзін 15 мінут праз радыёстанцыю імя Комінтэрна будзе перадана
ЛЕКЦЫЯ тав. КНОРЫНА
па цыклу КАНСТЫТУЦЫІ.
Слухайце арганізавана ў радыёаудыторыях і індывідуальна на даму.
Дырэктар ІМЗО пры ЦК КП(б)Б БЕКЕРМАН

ДА УВАГІ ПАКУПНІКОЎ
ДЫРЭКЦЫЯ МАГАЗІНА № 1 БЕЛКАНТОРЫ САЮЗМЯСАЗБЫТА
СЁННЯ, 28 СНЕЖНЯ, у 10 гадзін веч., У ПАМЯШКАННІ МАГАЗІНА (Совецкая, 36) СКЛІКАЕ
КАНФЕРЭНЦЫЮ ПАКУПНІКОЎ
СУМЕСНА З ПРАДСТАЎНІКАМІ ГОРУНУТГАНДЛЯ.
У парадку дня — СПРАВАЗДАЧА ДЫРЭКТАРА МАГАЗІНА.
ПРОСЬБА ДА ЎСІХ ПАКУПНІКОЎ ПРЫНЯЦЬ УДЗЕЛ У РАБОЦЕ КАНФЕРЭНЦЫІ.

30 СНЕЖНЯ, у 6 гадзін вечара, у аудыторыі № 1 фізмата БДУ
АДБУДЗЕЦЦА
ПУБЛІЧНАЯ АБАРОНА ДЫСЕРТАЦЫІ
на ступень кандыдата фізічных навук навуковага работніка фізіка-тэхнічнага інстытута АН БССР ШАПІРА І. П. НА ТЭМУ:
«Рэнтгенаграфічнае даследванне сплаваў жалеза з вугляродам, жалеза з алюмініем пасля іх дэфармацыі і нагрэву».
Апанент — доктар фізічных навук праф. маскоўскага Дзяржаўнага універсітэта Д. А. КАРЧАГІН.
Запрашаюцца навуковыя работнікі, аспіранты і студэнты.
ФІЗІКА-ТЭХНІЧНЫ ІНСТЫТУТ АН БССР.

Уп. Галоўлітбела № К—5832 Друкарня газеты «Звязда», Менск, Совецкая, 63. К. Б. С.